ୟୁ. ପି. ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ବନାମ

ଏମ୍. ଜେ. ସିଦ୍ଦିକୁଇ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ମାର୍ଚ୍ଚ 31,1980

[ଏନ୍. ଏଲ୍. ଉନ୍ତୱାଲିଆ, ଏସ୍. ମୁର୍ତଜା ଫଜଲ୍ ଅଲି ଏବଂ ଏ. ଡି. କୋଶାଲ୍, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ]

18-12-68 ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ PMS I ଏବଂ PMS II ର ମିଶ୍ରଣ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି ଏବଂ ପଦୋନ୍ନତିପ୍ରାପ୍ତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବରିଷ୍ଠତା-ନୀତି ସ୍ଥିରୀକରଣ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ତାରିଖ 31-12-71 ତାରିଖ ବରିଷ୍ଠତା ତାଲିକାର ବୈଧତା ତାରିଖ 18-12-71-ପ୍ରାଦେଶିକ ଚିକିତ୍ସା ସେବା, 1964- ଏହି ଆଦେଶ ୟୁ. ପି. ମେଡିକାଲ୍ ସେବା ନିୟମାବଳୀ 1945 ର ନିୟମ 18 ସହିତ ଅସଙ୍ଗତ କି ।

ୟୁ.ପି. ରାଜ୍ୟରେ ଡାକ୍ତରମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଦୁଇଟି ମେଡିକାଲ ସେବା ଥିଲା । ବରିଷ୍ଠ ସେବାକୁ ପ୍ରାଦେଶିକ ଚିକିତ୍ସା ସେବା (P.M.S.) କୁହାଯାଉଥିଲା । ଏହି ସେବା ଏକ ରାଜପତ୍ରିତ ସେବା ଥିଲା, ଯାହା P.S.M.S. (ପ୍ରାଦେଶିକ ଅଧସ୍ତନ ଚିକିତ୍ସା ସେବା) ଭାବରେ ଜଣାଶୁଣା ଅନ୍ୟ ସେବା ତୁଳନାରେ ଅଧିକ ଦରମା ବହନ କରୁଥିଲା । P.M.Sଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ, ସେବାରେ ଥିବା ପଦବୀର ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଉଥିଲା, ଯେତେବେଳେ P.S.M.S.ଙ୍କ ମାମଲାରେ, କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଉଥିଲା । ଜୁନ୍ 14,1945ରେ, ୟୁ.ପି. ସରକାର "ୟୁନାଇଟେଡ୍ ପ୍ରୋଭିନ୍ସ ମେଡିକାଲ୍ ସର୍ଭିସେସ୍ (ମେନ୍ସ ବ୍ରାଞ୍ଚ) ନିୟମାବଳୀ, 1945" ଭାବରେ ଜଣାଶୁଣା ନିୟମାବଳୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ, ଯାହା କେବଳ ପି.ଏମ୍.ଏସ୍. ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ଥିଲା । ନିୟମ 3 (b), (f), ଏବଂ (b) ଯଥାକ୍ରମେ "ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି", "ସେବାର ସଦସ୍ୟ" ଏବଂ "ଅଧସ୍ତନ ଚିକିତ୍ସା ସେବା" କୁ ପରିଭାଷିତ କରିଥିଲେ । ନିୟମ 5 ଦୁଇଟି ନିଯୁକ୍ତି ପଦ୍ଧତି ପାଇଁ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା । ନିୟମ 12 ଅନୁଯାୟୀ, ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ଚୟନ ଲୋକସେବା ଆୟୋଗ ନିୟମ 13 ଅନୁସାରେ ସାକ୍ଷାତକାର ପଦ୍ଧତି ସହିତ ପରାମର୍ଶ କରି କରାଯିବ, ନିୟମ 15 ଅନୁଯାୟୀ ପଦୋନ୍ନତି ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତି ପଦ୍ଧତି ସ୍ଥିର କରାଯାଇଛି । ନିୟମ 17 ରେ "ନିଯୁକ୍ତିକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ" ଏବଂ ଖାଲି ପଦବୀ ପୂରଣ କରିବାର ପଦ୍ଧତି ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା । ନିୟମ 18 ଅନୁଯାୟୀ, ସେବାରେ ବରିଷ୍ଠତା ଏକ ମୂଳ ଖାଲି ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତିର କ୍ରମ ତାରିଖ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯିବ । ନିୟମ 19 ଅନୁଯାୟୀ ସିଧାସଳଖ ନିଯୁକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପରିବୀକ୍ଷାରେ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ନିୟମ 20 ରେ ପରିବୀକ୍ଷାରେ ସେବାରେ ଏକ ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ କରାଯିବା ପରିସ୍ଥିତି ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା ।

14-3-1946 ରେ ଦୁଇଟି ଚିକିତ୍ସା ସେବା ଗଠନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯଥା (i) ପ୍ରାଦେଶିକ ଚିକିତ୍ସା ସେବା ଗ୍ରେଡ୍ I (P.M.S. I ଭାବରେ ଜଣାଶୁଣା) ଏବଂ (ii) ପ୍ରାଦେଶିକ ଚିକିତ୍ସା ସେବା ଗ୍ରେଡ୍ II (P.M.S. II ଭାବରେ ଜଣାଶୁଣା) । PMS II ର ବିଦ୍ୟମାନ ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ PMS I ରେ ସାମିଲ କରାଯିବା ଏବଂ PSMS କୁ ବଦଳାଇବା ପାଇଁ PMS II ରେ ଡାକ୍ତରୀ ସ୍ନାତକମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ନିଯୁକ୍ତି କରାଯିବା ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଥିଲା । 24

ଜୁଲାଇ, 1951 ର ଏକ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ, ସରକାର PMS I ରେ ଖାଲି ପଦବୀର 50 ପ୍ରତିଶତ ସିଧାସଳଖ ନିଯୁକ୍ତି ଏବଂ 50 ପ୍ରତିଶତ ପଦୋନ୍ନତି ଦ୍ୱାରା ପୂରଣ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । PMS I ରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି ଏବଂ ପଦୋନ୍ନତିପ୍ରାପ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆନ୍ତଃ ବରିଷ୍ଠତା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ନୀତି ସରକାରୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜାରି ହେବା ସମୟରେ ସ୍ଥିର ହୋଇନଥିଲା । 24-7-1951 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିବା କୋଟା ସତ୍ତ୍ୱେ, 1952 ରୁ 1963 ମଧ୍ୟରେ PMS II ରୁ PMS I କୁ କେବଳ ଏକ ଅସ୍ଥାୟୀ ଭିତ୍ତି ବ୍ୟତୀତ କୌଣସି ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇପାରିଲା ନାହିଁ । 14 ଜୁଲାଇ, 1962 ରେ ଏକ ବିଜ୍ଞାପନ ମାଧ୍ୟମରେ, ଲୋକସେବା ଆୟୋଗ 56 ଟି ରାଜପତ୍ରିତ ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଆବେଦନ ଆମନ୍ତ୍ରଣ କରିଥିଲା, ଯେଉଁଥିରୁ 9 ଟି ପଦବୀ ସ୍ଥାୟୀ ଏବଂ ବାକି ଅସ୍ଥାୟୀ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ଜାରି ରହିବାର ସମ୍ଭାବନା ଥିଲା । ଏହି ବିଜ୍ଞାପନ ଅନୁସାରେ, ଆବେଦନକାରୀମାନେ PMS 1 ରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଶେଷରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜୁନ୍ 1963 ରେ କୌଣସି ସମୟରେ ଅସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଦୁଇଟି ସେବା (PMS I ଏବଂ PMS II) ମିଶ୍ରଣ ପୂର୍ବରୁ ଯାହା 1 ନଭେମ୍ବର 1964 ରେ ଅସ୍ତିତ୍ୱକୁ ଆସିଥିଲା ।ଏହି ମିଶ୍ରଣ ସରକାରଙ୍କ ତାରିଖ 2-11-64 ର ଏକ ଆଦେଶ ମାଧ୍ୟମରେ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଦେଶିକ ଚିକିତ୍ସା ସେବା (ପୁରୁଷ/ମହିଳା) ଗଠନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହାର ଦୁଇଟି ଶ୍ରେଣୀ ଥିଲା; କେବଳ ସାଧାରଣ ଶ୍ରେଣୀ ଯେଉଁଥିରେ PMS I ର ସମସ୍ତ ବିଦ୍ୟମାନ ପଦବୀ, ଏବଂ PMS II ଏବଂ ଚୟନ ଶ୍ରେଣୀ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା, ଯାହା ସାଧାରଣ ଶ୍ରେଣୀର ମୋଟ ସ୍ଥାୟୀ ପଦବୀର 7 1/2% ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା ।ଅନୁଚ୍ଛେଦ 2 ରେ ଏହା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ "PMS I ଏବଂ PMS II ଶ୍ରେଣୀରେ ସ୍ଥାୟୀ ଏବଂ ଅସ୍ଥାୟୀ ପଦବୀଗୁଡ଼ିକ ମିଶ୍ରଣ ପରେ ସେହିପରି ରହିବ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅସ୍ଥାୟୀ ପଦବୀଗୁଡ଼ିକୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସ୍ଥାୟୀ କରାଯାଇନଥାଏ "। ଅନୁଚ୍ଛେଦ 4 ରେ, ସରକାର ଆନ୍ତଃ-ସେବା ବରିଷ୍ଠତା ସ୍ଥିର କରିବା ସମ୍ପର୍କରେ ଏକ ପରବର୍ତ୍ତୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜାରି କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ଦୁଇଟି ସେବାର ସଦସ୍ୟଙ୍କ ଆନ୍ତଃ-ସେବା ବରିଷ୍ଠତା ସ୍ଥିର କରିବାର ଅଧିକାର ସଂରକ୍ଷିତ ଥିଲା, ଆଦେଶରେ ଏପରି କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇ ନଥିଲା ଯାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ମିଶ୍ରଣ ସେବାର ସଦସ୍ୟଙ୍କ ଆନ୍ତଃ-ସେବା ବରିଷ୍ଠତା ସମ୍ପର୍କରେ 1945 ର ନିୟମାବଳୀକୁ ଲାଗୁ କରେ କିମ୍ବା ଜାରି ରଖେ । ଏହା ପରେ 20-2-1965 ରେ ଆଉ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାରିତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଦ୍ୱାରା "ଅନ୍ୟଥା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ନଦେଲେ" ଶବ୍ଦ ସହିତ ନୂତନ PMS ପାଇଁ ଅସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ୟୁ.ପି. ଚିକିତ୍ସା ସେବା (ମେନ୍ସ ବ୍ରାଞ୍ଚ) ନିୟମାବଳୀ 1945 ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା । ଶେଷରେ, ନୂତନ ସେବାରେ ଦୁଇଟି ସେବାର ସଦସ୍ୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆନ୍ତଃ-ବରିଷ୍ଠତା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯିବା ପାଇଁ ନୀତିଗୁଡ଼ିକୁ ଆଧାର କରି ଏକ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଆଦେଶ 18-12-68 ରେ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହି ଆଦେଶରେ ଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ସହିତ ସମନ୍ୱୟ ରଖି, ସରକାର ଆବେଦନକାରୀ 1 ରୁ 7 ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ 1 ରୁ 12 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବରିଷ୍ଠତା ସ୍ଥିର କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀମାନେ 18-12-68 ତାରିଖର ଆଦେଶ (b) ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ଆସିଥିଲେ ଯାହା ମିଶ୍ରଣ ପୂର୍ବରୁ ସ୍ଥାୟୀ କିମ୍ବା ଅସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ PMSରେ ନିଯୁକ୍ତ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ନିୟମିତ ଭାବରେ ଲୋକ ସେବା ଆୟୋଗ (ପବ୍ଲିକ୍ ସର୍ଭିସ୍ କମିଶନ) ସହିତ ପରାମର୍ଶ କରି ସେମାନଙ୍କ ବରିଷ୍ଠତା କ୍ରମରେ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା । ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 309 ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି ହୋଇଥିବା ଜୁଲାଇ 3,

1970 ତାରିଖର ଏକ ଅଧିସୂଚନା ଦ୍ୱାରା, ରାଜ୍ୟପାଳ 1945 ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ 25 ରେ କିଛି ସଂଶୋଧନ କରିଥିଲେ, ଯାହା ଜିଲ୍ଲା ମୁଖ୍ୟ ଚିକିତ୍ସକ ପଦବୀକୁ ପଦୋନ୍ନତି ସହିତ ଜଡିତ ଥିଲା । ସରକାର ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ 18-12-71 ତାରିଖର ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ମାଧ୍ୟମରେ ବରିଷ୍ଠତା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ସମ୍ପର୍କରେ କିଛି ନୀତି ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ସରକାର 31-12-71 ତାରିଖର ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ନୂତନ ସେବାର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କର ଆନ୍ତଃ ବରିଷ୍ଠତା ସ୍ଥିର କରିଥିଲେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଆବେଦନକାରୀ/ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଉପରେ ରଖିଥିଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଚୟନ ଗ୍ରେଡ୍ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।

ଆବେଦନକାରୀ/ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଏହି ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକର ନିୟମକୁ (a) ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14 ଏବଂ 16 କ୍ଷମତାତୀତ ଭାବରେ ; (b) 1945 ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ 17 ଏବଂ 18 ସହିତ ସଂଗତ ଭାବରେ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକାରୀ/ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ,

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ: 1. ୟୁନାଇଟେଡ ପ୍ରୋଭିନ୍ସ ମେଡିକାଲ ସର୍ଭିସ (ମେନ୍ସ ବ୍ରାଞ୍ଚ), ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ 12, 13, 15 ଏବଂ 17 ର ମିଳିତ ପ୍ରଭାବ ହେଉଛି ଯେ, ସିଧାସଳଖ ନିଯୁକ୍ତି କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଖାଲି ପଦବୀ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞାପନ ଦେବା ପରେ ଲୋକସେବା ଆୟୋଗ ଦ୍ୱାରା ବିଚାର କରାଯିବା, ପଦୋନ୍ନତି ଦ୍ୱାରା ସେବାରେ ନିଯୁକ୍ତି ସମ୍ପର୍କରେ, ନିୟମାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ଗଠିତ ଏକ ଚୟନ କମିଟିକୁ ତାଲିକାଗୁଡ଼ିକ ଆୟୋଗକୁ ପଠାଇବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ତୃତୀୟ ବର୍ଗର ମାମଲାରେ ଯେଉଁଠାରେ ନିଯୁକ୍ତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଅସ୍ଥାୟୀ କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ଆଧାରରେ କରାଯାଇଥିଲା, ସେଠାରେ ଚୟନ କମିଟି କିମ୍ବା ଆୟୋଗଙ୍କ ନିକଟକୁ ସୁପାରିଶ ପାଇଁ କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନଥିଲା ଏବଂ ନିୟମ 17 ର ଉପ-ନିୟମ (2) ଅନୁଯାୟୀ ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏପରି ନିଯୁକ୍ତି କରାଯାଇପାରିବ । [262B- C]

ଏହି ତତ୍କାଳୀନ ମାମଲାରେ, ସିଧାସଳଖ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଏକ ବିଜ୍ଞାପନ ଅନୁଯାୟୀ ସରକାରଙ୍କ ନିକଟରେ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଲୋକସେବା ଆୟୋଗ ଦ୍ୱାରା ସୁପାରିଶ କରାଯିବା ପରେ ହିଁ ବରିଷ୍ଠ ସେବାରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ, ନିୟମ 17 (2) ଦ୍ୱାରା ବିଚାର କରାଯାଇଥିବା ପରି ଏହି ନିଯୁକ୍ତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ, ଅସ୍ଥାୟୀ କିମ୍ବା ତତ୍କାଳ ଭିତ୍ତିରେ ନିଯୁକ୍ତି ନଥିଲା । [262D- E]

2. "ମୌଳିକ" ଶବ୍ଦରେ କୌଣସି ଯାଦୁକରୀ ସୂତ୍ର କିମ୍ବା ବିଶେଷ ଆକର୍ଷଣ ନାହିଁ । କେବଳ 'ଅସ୍ଥାୟୀ ଖାଲି ସ୍ଥାନରେ ନିଯୁକ୍ତି' ଶବ୍ଦର ବ୍ୟବହାର ହିଁ ମାମଲାକୁ ସମାପ୍ତ କରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଏହି ଅପ୍ରତିରୋଧୀ ନିଷ୍କର୍ଷକୁ ନେଇଯିବ ନାହିଁ ଯେ ନିଯୁକ୍ତି ଏକ ମୌଳିକ କ୍ଷମତାରେ କରାଯାଇ ନଥିଲା, କାରଣ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅସ୍ଥାୟୀ ଖାଲି

ସ୍ଥାନରେ ମଧ୍ୟ ଏକ ମୌଳିକ ନିଯୁକ୍ତି କରାଯାଇପାରିବ । ତେଣୁ, ନିଯୁକ୍ତିର ପ୍ରକୃତି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ପାଇଁ, ନ୍ୟାୟଳୟଙ୍କୁ ମାମଲାର ସାରାଂଶ, ପାରିପାର୍ଶ୍ୱିକ ପରିସ୍ଥିତି, ପଦ୍ଧତି, ନିଯୁକ୍ତିର ପଦ୍ଧତି ଏବଂ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ କାରଣଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖିବା ଉଚିତ । ଏହି ମାମଲାରେ, ବିଜ୍ଞାପନ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତିର ପଦ୍ଧତି ଏବଂ ପଦ୍ଧତିକୁ ପଢି ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅସ୍ଥାୟୀ ପଦବୀରେ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷମତାରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା ବିଜ୍ଞାପନ ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି ରହିବାର ସମ୍ଭାବନା ଥିଲା । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ PMS I ରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯାହା PMS II ଅପେକ୍ଷା ଉଚ୍ଚତର ବେତନ ହାର ବହନ କରୁଥିବା ଏକ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ସେବା ଥିଲା, ଯାହାର ଆବେଦନକାରୀମାନେ ସଦସ୍ୟ ଥିଲେ ।[265 B- E]

ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଲାଲ ଧିଙ୍ଗ୍ରା ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ, [1958] ଏସ. ସି. ଆର. 828; ଅନୁସରଣ କରାଯାଇଥିଲା ।

3. ନିଯୁକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ କିଛି ଅବହେଳା ଯୋଗୁଁ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆକସ୍ମିକ ପରିସ୍ଥିତି ଯୋଗୁଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପରିବୀକ୍ଷାରେ ରଖିବାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି ପାରିତ କରାଯାଇ ନଥିବାରୁ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ (ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ) କୌଣସି ବିଶେଷ ସୁବିଧା ମିଳିବ ନାହିଁ, ଯେଉଁମାନେ ନିଜେ ଏକ ନିମ୍ନ ସେବାରୁ ନିଆଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ଯଦିଓ ସେମାନେ ଏପରି ସେବାରେ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପଦବୀରେ ଥାଆନ୍ତି, ତଥାପି ସେମାନେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପରେ ଉଚ୍ଚ ସେବାକୁ ପଦୋନ୍ନତି ଯୋଗୁଁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସେବା ଉପରେ ବରିଷ୍ଠତା ଦାବି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । [266 E- F]

4. ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14 ଏବଂ 16 ଉଲ୍ଲଂଘନ କରାଯାଇ ନାହିଁ କାରଣ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ବେତନ ହାର ବିଶିଷ୍ଟ ଉଚ୍ଚ ସେବାରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଏ, ତାଙ୍କୁ ସାଧାରଣତଃ ଜଣେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ତୁଳନାରେ ବରିଷ୍ଠ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯିଏ ନିମ୍ନ ପଦବୀରୁ ଉଚ୍ଚ ପଦବୀକୁ ପଦୋନ୍ନତି ପାଆନ୍ତି, ଯଦିଓ ତାଙ୍କର ନିଯୁକ୍ତି ନିମ୍ନ ପଦବୀରେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଇପାରେ । [266 F-G]

କେୱଲ କ୍ରିଷ୍ଣନ ବଗ୍ଗା ବନାମ ରେଳବାଇ ବୋର୍ଡର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, [1976] 4 S.C.C. p. ପୃଷ୍ଠା 733; ଅନୁସରଣ କରାଗଲା ।

5. 2-11-64 ତାରିଖର ଆଦେଶରେ 1945ର ନିୟମାବଳୀକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା କିମ୍ବା ଜାରି ରଖିବା ପାଇଁ କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନଥିବାରୁ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ମିଶ୍ରଣ ସେବାର ସଦସ୍ୟଙ୍କ ଆନ୍ତଃ-ବରିଷ୍ଠତା ସମ୍ପର୍କରେ ମଧ୍ୟ, ଯାହା ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 309 ଅନୁଯାୟୀ ମଧ୍ୟ ଗୃହୀତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ ଏକ ବୈଧାନିକ ଚରିତ୍ରର ଥିଲା କିମ୍ବା ଯେକୌଣସି ସ୍ତରରେ ଏକ ବୈଧାନିକ ପ୍ରକାର ଥିଲା, 1945 ର ନିୟମାବଳୀ 2-11-64 ପରେ ପ୍ରାପ୍ତ ପରିସ୍ଥିତିରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । [268G- H]

6. ନୂତନ ସେବାରେ ମିଶ୍ରଣ ପରେ ପୂର୍ବ ସେବାର ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ 18-12-68 ତାରିଖର ଆଦେଶରେ ଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ସନ୍ତୁଳନ ରକ୍ଷା କରେ । ବରିଷ୍ଠତା ସ୍ଥିରୀକରଣ ସମ୍ପର୍କରେ 18-

12-68 ତାରିଖର ଆଦେଶର ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ (b) କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଯୁକ୍ତି ବିଷୟରେ କହିନାହିଁ ବରଂ ମିଶ୍ରଣ ପୂର୍ବରୁ ସ୍ଥାୟୀ କିମ୍ବା ଅସ୍ଥାୟୀ ଆଧାରରେ PMS I ରେ ନିଯୁକ୍ତ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ସମାନ କରେ । ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ, ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ବିଚାର କରେ ଯେ ମିଶ୍ରଣ ପୂର୍ବରୁ ବରିଷ୍ଠ ସେବା ଥିବା PMS I ରେ ସ୍ଥାୟୀ କିମ୍ବା ଅସ୍ଥାୟୀ ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତ ଯେକୌଣସି ଅଧିକାରୀ ମିଶ୍ରଣ ପରେ PMS II ରୁ ନିଆଯାଇଥିବା ଅଧିକାରୀଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ କ୍ରମାଙ୍କ ପାଇବେ । [271B, C, G] ।

7. 1945 ନିୟମାବଳୀ ନୂତନ ସେବା ପାଇଁ ଏହାର ଆରମ୍ଭ ସମୟରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହୋଇନଥିଲା ଏବଂ 20 ଫେବୃଆରୀ 1965 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ କେବଳ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ନୂତନ ସେବା ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଏକ ଅସ୍ଥାୟୀ ଆଧାରରେ କାରଣ ସରକାର ସେହି ଆଦେଶରେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଥିଲେ ଯେ 1945 ନିୟମାବଳୀ 'ଅନ୍ୟଥା ଆଦେଶ ନଦେଲେ' ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବ ଏବଂ ତେଣୁ ପରେ ବରିଷ୍ଠତା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଅଧିକାର ସଂରକ୍ଷଣ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା 1968 ରେ କରାଯାଇଥିଲା । [271D- E]

8. 18-12-68 ତାରିଖର ଆଦେଶର ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ (b) 1945 ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ 18 ସହିତ ଅସଙ୍ଗତ ନୁହେଁ । PMS I ଏବଂ PMS II ର ଇତିହାସକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଯଦି 1945 ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ 18 ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ ଏବଂ 1968 ଆଦେଶକୁ ଅଣଦେଖା କରାଯାଏ, ତେବେ ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ ସମକକ୍ଷ ଏବଂ ଅସମକକ୍ଷ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସମାନ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯିବ ଯାହା ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14 ଏବଂ 16ର ସିଧାସଳଖ ଉଲ୍ଲଂଘନ ହେବ । ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ପିଟିସନର ସମାନ ଭାବରେ ଅବସ୍ଥାପିତ ନଥିଲେ ଏବଂ ଯଦି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ବରିଷ୍ଠତା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ରଖାଯାଏ, ତେବେ ଏହା କନିଷ୍ଠ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କଠାରୁ ବରିଷ୍ଠ କରି ଏକ ଘୋର ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଯୌକ୍ତିକ ପକ୍ଷପାତ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାନ୍ତା । ନିମ୍ନୋକ୍ତ ପ୍ରସ୍ତାବଗୁଡ଼ିକରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ :

(i) ପ୍ରାରମ୍ଭରେ, 1945 ମସିହାର ନିୟମାବଳୀ ନୂତନ ସେବା ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନଥିଲା । ସେହି ନିୟମାବଳୀ କେବଳ ପୁରୁଣା PMS I ସେବା ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ, 1-11-1964 ରେ ଦୁଇଟି ସେବାର ମିଶ୍ରଣ ପରେ ଯେଉଁ ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା, ତାହା ତା 'ଠାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ ଥିଲା । ଦୁଇଟି ସେବାର ମିଶ୍ରଣ ପାଇଁ ସରକାରୀ ଆଦେଶ ମଧ୍ୟ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 309 ଅନୁଯାୟୀ ଗୃହୀତ ଏକ ଆଦେଶ ହୋଇଥିବାରୁ, ଏହାର ବୈଧାନିକ ଶକ୍ତି ଥିଲା ଏବଂ ନୂତନ ସେବାର ସମସ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଥିଲା ।

(ii) ଯେତେବେଳେ 1964 ମସିହାର ଆଦେଶ ପାରିତ ହୋଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ସରକାର ନୂତନ ସେବାର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆନ୍ତଃ ବରିଷ୍ଠତା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ପାଇଁ ଜାଣିଶୁଣି

କୌଣସି ନିୟମାବଳୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିନଥିଲେ, ବରଂ ଏପରି କରିବାର ଅଧିକାର ସଂରକ୍ଷଣ କରିଥିଲେ ।

(iii) ଫେବୃଆରୀ 20, 1965 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ 1945 ର ନିୟମାବଳୀ ନୂତନ ସେବାରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାହା ମଧ୍ୟ "ଅନ୍ୟଥା ଆଦେଶ ନହେଲେ" ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଏକ ଅସ୍ଥାୟୀ ଆଧାରରେ ।1968 ମସିହାର ଆଦେଶରେ ବରିଷ୍ଠତା ସ୍ଥିର କରିବା ପାଇଁ ନୀତି ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏକ ବୈଧାନିକ ଆଦେଶ ହୋଇଥିବାରୁ, 1945 ମସିହାର ନିୟମାବଳୀ 17 ଏବଂ 18 ସମେତ ସମସ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ନିୟମାବଳୀକୁ ବାତିଲ କରାଯାଇଥିଲା । 18-12-1971 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ ଆହୁରି ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା । [273G- H, 274A- E, 275D- E]

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 2870 ଏବଂ 2869/1977 ।

ଦେୱାନୀ ବିବିଧ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 2852/1972ରେ ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 31-1-1977 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ।

CA 2869/77ରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ *ଜି. ଏଲ. ସାଙ୍ଗୀ, ମନୋଜ ସ୍ୱରୂପ, କୁମାରୀ ଲଲିତା କୋହଲି* ଏବଂ *କୁମାରୀ ଇନ୍ଦୁ ଖ୍ରିଦ୍ରୀ* ।

CA 2870/70ରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ମହାନ୍ୟାୟବାଦୀ *ଏଲ୍. ଏନ୍. ସିହ୍ନା, ଜି. ଏନ୍. ଦୀକ୍ଷିତ* ଏବଂ *ଓ. ପି. ରାଣା* ।

ଉଭୟ ଆବେଦନରେ RR 12 ପକ୍ଷରୁ ଏସ. ପି. ଗୁପ୍ତା ଏବଂ ପ୍ରମୋଦ ସ୍ୱରୂପ ।

CA 2870/77 ରେ RR 13 ପକ୍ଷରୁ *ଆର. କେ. ଜୈନ* ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଫଜଲ ଅଲିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା - ଏହି ଦୁଇଟି ଆବେଦନ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଜାନୁଆରୀ 31, 1977 ରେ ହୋଇଥିବା ଏକ ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବର୍ତ୍ତମାନର ଉତ୍ତରଦାତା 1 ରୁ 12 ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ୟୁ.ପି. ସରକାରଙ୍କ ଡିସେମ୍ବର 31, 1971 ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରିଥିଲେ ଯାହା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 3 ରୁ 12 ଏବଂ 14 ରୁ 39 ସହିତ ଜଡିତ ଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ଏବଂ ନିଷ୍କର୍ଷକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ନିୟମିତ PMS II

ଅଧିକାରୀ ଏବଂ ଅସ୍ଥାୟୀ PMS । ଅଧିକାରୀଙ୍କ ବରିଷ୍ଠତା ପୁନଃନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାଜ୍ୟକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦୁଇଟି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି - ଗୋଟିଏ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ (ଯାହା ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 2870/1977) ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ 1 ରୁ 8 ଦ୍ୱାରା (ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 2869/1977) ଯେଉଁମାନେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ 3 ଏବଂ 33 ରୁ 39 ଉତ୍ତରଦାତା ଥିଲେ । ସଂକ୍ଷିପ୍ତତା ପାଇଁ ଏବଂ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ ଏଡାଇବା ପାଇଁ ଆମେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ 1 ରୁ 12 ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ 'ଆବେଦନକାରୀ' ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ 3 ଏବଂ 33 ରୁ 39 ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ 'ଆବେଦନକାରୀ' ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖ କରିବୁ ।

ପକ୍ଷଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ମୁଖ୍ୟ ବିବାଦ ଏକ ନୂତନ ଚାକିରିରେ ସେମାନଙ୍କର ବରିଷ୍ଠତା ସ୍ଥିରୀକରଣକୁ କେନ୍ଦ୍ରିତ କରିଥିଲା, ଯାହା ସରକାରଙ୍କ ନଭେମ୍ବର 2, 1964 ତାରିଖର ଏକ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । ଅନାବଶ୍ୟକ ବିବରଣୀ ବିନା ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟାପକ ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ସଂକ୍ଷେପରେ ଏହିପରି ସଂକ୍ଷେପ କରାଯାଇପାରେ :

1945 ମସିହା ପୂର୍ବରୁ ୟୁ. ପି. ରାଜ୍ୟରେ ଡାକ୍ତରମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଦୁଇଟି ମେଡିକାଲ ସେବା ଥିଲା । ବରିଷ୍ଠ ସେବାକୁ P.M.S. କୁହାଯାଉଥିଲା, ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରାଦେଶିକ ଚିକିତ୍ସା ସେବା । ଏହି ସେବା ଏକ ରାଜପତ୍ରିତ ସେବା ଥିଲା ଯାହା ଅନ୍ୟ ସେବା ତୁଳନାରେ ଅଧିକ ଦରମା ବହନ କରୁଥିଲା ଯାହାକୁ P.S.M.S. (ପ୍ରାଦେଶିକ ଅଧସ୍ତନ ଚିକିତ୍ସା ସେବା) ଭାବରେ ଜଣାଶୁଣା ଥିଲା, ଯାହା ଏକ ଅଣ-ରାଜପତ୍ରିତ ସେବା ଥିଲା ଯାହାର ଦରମା ହାର କମ୍ ଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଇପାରେ ଯେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ PMS ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ସେବାରେ ପଦବୀଗୁଡ଼ିକର ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବାବେଳେ PSMS କ୍ଷେତ୍ରରେ, କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଉଥିଲା । ଆମେ ଏହି ଦୁଇଟି ତଥ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛୁ କାରଣ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ନିଷ୍ପତ୍ତି ସଠିକ୍ ଥିଲା କି ନାହିଁ ତାହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ପାଇଁ ସେବାର ପ୍ରକୃତି, ବେତନର ହାର, ଦୁଇଟି ସେବାରେ ପଦାଧିକାରୀଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତିର ପଦ୍ଧତି ଏବଂ ପଦ୍ଧତି ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ କାରଣ ହେବ । ଜୁନ 14, 1945ରେ, ୟୁ.ପି. ସରକାର 'ୟୁନାଇଟେଡ୍ ପ୍ରୋଭିନ୍ସ ମେଡିକାଲ୍ ସର୍ଭିସ୍ (ମେନ୍ସ ବ୍ରାଞ୍ଚ) ନିୟମାବଳୀ, 1945' ନାମରେ ପରିଚିତ ନିୟମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ, ଯାହା କେବଳ PMS ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ଥିଲା ଏବଂ ଏଥିରେ ପରିଭାଷା ଥିଲା, ଯାହାର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅଂଶଗୁଡ଼ିକ ଖଣ୍ଡ (b), (f) ଏବଂ (h) ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇ ଏହିପରି ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇପାରେ-

"3. (b) ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି ଅର୍ଥ ନିୟମ 5 (1) ଅନୁଯାୟୀ ନିଯୁକ୍ତି ।

(f) 'ସେବାର ସଦସ୍ୟ' ଅର୍ଥ ଏହି ନିୟମାବଳୀର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡିକ ଅନୁଯାୟୀ କିମ୍ବା ଏହି ନିୟମାବଳୀ ପ୍ରଣୟନ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଚଳିତ ନିୟମାବଳୀର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ସେବା କ୍ୟାଡରରେ ପ୍ରକୃତ କ୍ଷମତାରେ ଏକ ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି;

(h) ଅଧସ୍ତନ ଚିକିତ୍ସା ସେବା ଅର୍ଥ ୟୁ.ପି.ର 'ଅଧସ୍ତନ ଚିକିତ୍ସା ସେବା (ମେନ୍ସ ବ୍ରାଞ୍ଚ). "

ନିୟମ 5 ଅନୁଯାୟୀ ନିୟମାବଳୀ (ଏଠାରେ 'ବରିଷ୍ଠ ସେବା' ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି) ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ସେବାରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦୁଇଟି ପଦ୍ଧତିରେ କରାଯିବା ଉଚିତ –

(i) ନିୟମାବଳୀର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡିକ ଅନୁଯାୟୀ ସେବାରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଚୟନ କରି, ସେମାନେ ପୂର୍ବରୁ କ୍ରାଉନଙ୍କ ସ୍ଥାୟୀ ସେବାରେ ଥିଲେ କି ନ ଥିଲେ, ଏବଂ

(ii) ଅଧସ୍ତନ ଚିକିତ୍ସା ସେବାରୁ ପଦୋନ୍ନତି ଦ୍ୱାରା, ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦ୍ୱାରା ପୂରଣ ହେବାକୁ ଥିବା ପଦବୀ ସଂଖ୍ୟା ସେବାର ସ୍ଥାୟୀ କ୍ୟାଡରରେ ବହନ କରାଯାଇଥିବା ମୋଟ ପଦବୀ ସଂଖ୍ୟାର 10 ପ୍ରତିଶତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୀମିତ ରହିବ ।

ନିୟମ 9 ଅନୁଯାୟୀ ବରିଷ୍ଠ ସେବାରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ବୟସ 1 ଜୁଲାଇରେ 22 ରୁ 32 ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯେଉଁ ବର୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି ହେବାର ଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସଂଶୋଧନ ଦ୍ୱାରା ଏହା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଅନୁସୂଚିତ ଜାତି ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବୟସ ସୀମା ଆଉ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇପାରିବ, ଏବଂ ରାଜ୍ୟପାଳ, ଲୋକସେବା ଆୟୋଗ ସହିତ ପରାମର୍ଶ କରି, ଯେକୌଣସି ପ୍ରାର୍ଥୀ କିମ୍ବା ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ଶ୍ରେଣୀର ପକ୍ଷରେ 40 ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଚ୍ଚ ବୟସ ସୀମାକୁ କୋହଳ କରିପାରିବେ । ନିୟମ 10 ଅନୁଯାୟୀ ବରିଷ୍ଠ ସେବାରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ହେବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତା ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିଲା । ସେହି ନିୟମର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅଂଶକୁ ଏହିପରି ଉଦ୍ଧୃତ କରାଯାଇପାରିବ :-

"*10. ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତା*

ସେବାରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ପାଇଁ –

(a) ଭାରତରେ ଆଇନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଏବଂ ଭାରତରେ ମେଡିକାଲ ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର M.B.B.S. କିମ୍ବା ସମକକ୍ଷ ଡିଗ୍ରୀ ଧାରଣ କରିବାକୁ ପଡିବ; କିମ୍ବା

(b) ଯଦି ସେ ଭାରତରେ ଆଇନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର M.B.B.S. କିମ୍ବା ସମକକ୍ଷ ଡିଗ୍ରୀ ଧାରଣ କରିନାହାଁନ୍ତି, ତେବେ ତାଙ୍କର ଭାରତୀୟ ମେଡିକାଲ ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ବିଦେଶୀ ଯୋଗ୍ୟତା ଧାରଣ କରିବାକୁ ପଡିବ ।

ଚିକିତ୍ସା ବିଜ୍ଞାନର ଯେକୌଣସି ଶାଖାରେ ଭାରତୀୟ ମେଡିକାଲ ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ସ୍ନାତକୋତ୍ତର ଡିଗ୍ରୀ କିମ୍ବା ଡିପ୍ଲୋମା ଥିବା ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କୁ ସେବାରେ ନିଯୁକ୍ତି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦିଆଯିବ ।

ନିୟମ 12 ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ଚୟନ ଲୋକସେବା ଆୟୋଗଙ୍କ ସହ ପରାମର୍ଶ କରି କରାଯିବ, ଯିଏ ଯେତେବେଳେ ଏପରି କରିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଏ, ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଫର୍ମରେ ଆବେଦନ ଆହ୍ୱାନ କରିବେ । ନିୟମ 13 ରେ ସେବାରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିବା ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ସାକ୍ଷାତକାର କେଉଁ ପଦ୍ଧତିରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବ ତାହା ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିଲା । ସେହି ନିୟମର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅଂଶ ଏହିପରି ଉଦ୍ଧୃତ କରାଯାଇପାରେ :-

"13. *ସାକ୍ଷାତକାର*— (1) କମିଶନ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିବେ ଏବଂ ଏହି ନିୟମାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କୁ ନିଜ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ସାକ୍ଷାତକାର ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ କରିବେ ।

(2) କମିଶନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରବେଶ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ନ ଥିଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତକାରରେ ପ୍ରବେଶ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

(3) କମିଶନ ପସନ୍ଦ କ୍ରମରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରୁଥିବା ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କର ଏକ ତାଲିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ ଏବଂ ଏହାକୁ ସରକାରଙ୍କୁ ପଠାଇବେ ।

(4) ଉପ-ନିୟମ (3) ଅନୁଯାୟୀ କମିଶନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ତାଲିକାରେ ପସନ୍ଦ କ୍ରମରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରୁଥିବା ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ, ନିୟମାବଳୀ 6 ଏବଂ 16 (2) ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡିକ ଅନୁଯାୟୀ ରାଜ୍ୟପାଳ ଖାଲି ପଦରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦେବେ ଯଦି ସେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉପଯୁକ୍ତ ଯୋଗ୍ୟ । "

ନିୟମ 15 ହେଉଛି ପଦୋନ୍ନତି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ଆବଶ୍ୟକ କରୁଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏବଂ ଏହାକୁ ଏହିପରି ଉଦ୍ଧୃତ କରାଯାଇପାରିବ:

"15. *ପଦୋନ୍ନତି ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତି* - (1) ଯେଉଁ ଅଧସ୍ତନ ଚିକିତ୍ସା ସେବାର ଅଧିକାରୀମାନେ 14 ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ଚାକିରି କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ନିଯୁକ୍ତି ହେବାକୁ ଥିବା ବର୍ଷର 1 ଅଗଷ୍ଟରେ 45 ବର୍ଷରୁ କମ୍ ବୟସର ହୋଇଥିବେ, ସେମାନେ ସେବାକୁ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ହେବେ ।

(2) ଯେଉଁମାନେ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ବାଦ ଦେବା ସପକ୍ଷରେ ଚୟନର ନୀତି ବରିଷ୍ଠତା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବ ।

(3) ଇନ୍ସପେକ୍ଟର-ଜେନେରାଲ ଅଧସ୍ତନ ମେଡିକାଲ ସେବାର ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ନାମ ସୁପାରିଶ କରିବେ ଯେଉଁମାନେ ଯୋଗ୍ୟ ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ନଥି ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକ ହେଲେ ସାକ୍ଷାତକାର ଆଧାରରେ ସେବାକୁ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରନ୍ତି ।

(4) ଇନ୍ସପେକ୍ଟର ଜେନେରାଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୁପାରିଶ କରାଯାଇଥିବା ଅଧିକାରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଚୟନ ବିଭାଗୀୟ ଚୟନ କମିଟି ଦ୍ୱାରା କରାଯିବ ଯେଉଁଥିରେ –

(i) ସରକାରଙ୍କ ସଚିବ, ସଂଯୁକ୍ତ ପ୍ରଦେଶ, ଚିକିତ୍ସା ବିଭାଗ,

(ii) ଇନ୍ସପେକ୍ଟର ଜେନେରାଲ, ଏବଂ

(iii) ଜନସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ୟୁ. ପି. "

ତେଣୁ ଏହା ଦେଖାଯିବ ଯେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଧସ୍ତନ ଚିକିତ୍ସା ସେବାରୁ ବରିଷ୍ଠ ସେବାକୁ ପଦୋନ୍ନତି କରାଯିବାର ଥିଲା, ଏହା ଇନ୍ସପେକ୍ଟର-ଜେନେରାଲଙ୍କ ସୁପାରିଶରେ କରାଯାଇପାରିବ, ଯାହା ଉପରେ ଉଦ୍ଧୃତ ନିୟମ 15 (4) ଅନୁଯାୟୀ ଗଠିତ ଏକ ଚୟନ କମିଟି ଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦନ ହେବ । ନିୟମ 15 ଅନୁଯାୟୀ ଆହୁରି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ଆପେକ୍ଷିକ ଯୋଗ୍ୟତା ବିଚାର କରିବା ପରେ ଚୟନ କମିଟି ସରକାରଙ୍କୁ ତାଲିକା ଦାଖଲ କରିବ ଏବଂ ନିୟମ 15 (5) ସରକାରଙ୍କୁ ଆବଶ୍ୟକୀୟ କାଗଜପତ୍ର ସହିତ ଉଭୟ ତାଲିକା କମିଶନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲା । ନିୟମ 15 ର ଉପ-ନିୟମ (6) କମିଶନଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ବିଚାର କରିବ ପରେ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଚୟନ କରିବାକୁ ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କୁ କ୍ଷମତା ଦେଇଥିଲା । ନିୟମ 17 ଯାହା ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗମ୍ଭୀର ବିବାଦର ବିଷୟ ହୋଇଛି, ତାହାକୁ ଏହିପରି ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇପାରିବ :-

"17. *ନିଯୁକ୍ତି କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ :* (1) ସେବାରେ ନିଯୁକ୍ତି ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୂଳ ଖାଲି ପଦବୀ ଘଟିବା ପରେ କରାଯିବ । ନିୟମ 13 (3) ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ ତାଲିକାରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସିଧାସଳଖ ନିଯୁକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ପୂରଣ ହେବାକୁ ଥିବା ଖାଲି ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯିବ । ସେହିପରି ପଦୋନ୍ନତି ଦ୍ୱାରା ପୂରଣ ହେବାକୁ ଥିବା ଖାଲି ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତି ନିୟମ 15 (6) ଅନୁଯାୟୀ ମନୋନୀତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କରାଯିବ ।

(2) ରାଜ୍ୟପାଳ ଏହି ନିୟମାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ସେବାରେ ସ୍ଥାୟୀ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅସ୍ଥାୟୀ କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦେଇପାରିବେ । "

ନିୟମ 17ର ଅନୁଧ୍ୟାନରୁ ଜଣାପଡ଼ିବ ଯେ ମୂଳ ପଦବୀ ଖାଲି ହେବା ସମୟରେ ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବରିଷ୍ଠ ସେବାରେ ନିଯୁକ୍ତି କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ଏହି ନିୟମରୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି ଦ୍ୱାରା

ପୂରଣ ହେବାକୁ ଥିବା ଖାଲି ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତି [ନିୟମ 13 (3) (ଉପରୋକ୍ତ) ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ ତାଲିକାରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏବଂ ନିୟମ 15 (6) (ଉପରୋକ୍ତ) ଅନୁଯାୟୀ ପଦୋନ୍ନତି ଦ୍ୱାରା ପୂରଣ ହେବାକୁ ଥିବା ଅନ୍ୟ ଖାଲି ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତି] କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ନିୟମ 17ର ଉପ-ନିୟମ (2) ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କୁ ଏହି ନିୟମାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ସେବାରେ ସ୍ଥାୟୀ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଖାଲି ପଦବୀରେ ଅସ୍ଥାୟୀ କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ନିଯୁକ୍ତି ଦେବା ପାଇଁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିଛି । ଏଠାରେ ଆମେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିପାରିବା ଯେ ନିୟମାବଳୀ 12, 13, 15 ଏବଂ 17 ର ମିଳିତ ପ୍ରଭାବ ହେଉଛି ଯେ ଯଦିଓ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି ମାମଲାରେ, ଖାଲି ପଦବୀ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞାପନ ଦେବା ପରେ ଲୋକସେବା ଆୟୋଗ ଦ୍ୱାରା ଏହି ବିଷୟ ବିଚାର କରାଯିବା କଥା, ପଦୋନ୍ନତି ଦ୍ୱାରା ସେବାରେ ନିଯୁକ୍ତି ସମ୍ପର୍କରେ, ନିୟମାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ଗଠିତ ଏକ ଚୟନ କମିଟିକୁ ତାଲିକାଗୁଡ଼ିକ କମିଶନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ତୃତୀୟ ବର୍ଗର ମାମଲାଗୁଡ଼ିକ ଯାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଅସ୍ଥାୟୀ କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ଭିତ୍ତିରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେଠାରେ ଚୟନ କମିଟି କିମ୍ବା କମିଶନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇବାର କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନଥିଲା ଏବଂ ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏପରି ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇପାରିବ । ଏହା ବହୁତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାରଣ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ତଥ୍ୟ ଉପରେ ବହୁତ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ 1 ରୁ 8 କୁ ପଦବୀ ଖାଲି ପଦବୀ ରେ ନୁହେଁ ବରଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅସ୍ଥାୟୀ ଭିତ୍ତିରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା, କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଶକ୍ତି ପ୍ରଦର୍ଶନ ଦ୍ୱାରା ଏହା ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ସ୍ୱୀକାର୍ଯ୍ୟ ଭାବରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଥିଲେ, ନିୟମ 17 (2) ଅନୁଯାୟୀ କରାଯାଇପାରିବ । ସ୍ୱୀକୃତ ସ୍ଥିତି ହେଉଛି ଯେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଏକ ବିଜ୍ଞାପନ ଅନୁଯାୟୀ ସରକାରଙ୍କ ନିକଟରେ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଲୋକସେବା ଆୟୋଗ ଦ୍ୱାରା ସୁପାରିଶ କରାଯିବା ପରେ ହିଁ ବରିଷ୍ଠ ସେବାରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ।ତେଣୁ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ନିୟମ 17 (2) (ଉପରୋକ୍ତ) ଦ୍ୱାରା ବିଚାର କରାଯାଇଥିବା ପରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ, ଅସ୍ଥାୟୀ କିମ୍ବା ତତ୍କାଳ ଭିତ୍ତିରେ ନିଯୁକ୍ତି ନଥିଲା । ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଆମେ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇପାରିବୁ ଯେ ଏହା ନିର୍ବିବାଦ ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ PSMSର ସଦସ୍ୟ ଥିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ 1963 ମସିହାରେ ବରିଷ୍ଠ ସେବାକୁ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଚୟନ କମିଟି ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ମାମଲାଗୁଡ଼ିକୁ ଆଦୌ ସୁପାରିଶ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ତଥାପି, ଆମେ ଏହି ରାୟର ପରବର୍ତ୍ତୀ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଏହି ଦିଗ ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରିବୁ । ନିୟମ 18 ହେଉଛି ସେହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯାହା ବରିଷ୍ଠତା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ମାନଦଣ୍ଡ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରେ ଏବଂ ଏହାକୁ ଏହିପରି ଉଦ୍ଧୃତ କରାଯାଇପାରିବ, କାରଣ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ନିର୍ଭର କରିଛି :-

"18. *ବରିଷ୍ଠତା*

ସେବାରେ ବରିଷ୍ଠତା ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଖାଲି ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତି କ୍ରମ ତାରିଖ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯିବ, ଯଦି ଦୁଇ କିମ୍ବା ତତୋଧିକ ପ୍ରାର୍ଥୀ ସମାନ ତାରିଖରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ନିଯୁକ୍ତି କ୍ରମରେ ସେମାନଙ୍କ ନାମ ଉଲ୍ଲେଖ ଥିବା କ୍ରମ ଅନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କର ବରିଷ୍ଠତା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯିବ ।"

ଏହି ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ, ବରିଷ୍ଠତା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାର ମାପକାଠି ହେଉଛି ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଖାଲି ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତି ଆଦେଶର ତାରିଖ ବୋଲି ଜଣାପଡେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉଭୟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଯୁକ୍ତିର ଶେଷ ଭରସା ହେଉଛି ଯେହେତୁ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ମୂଳ ଖାଲି ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇନଥିଲା, ତେଣୁ ସେମାନେ ନିୟମ 18 ଅନୁଯାୟୀ ବରିଷ୍ଠତା ଦାବି କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ଯେତେବେଳେ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ PSMS ରୁ ବରିଷ୍ଠ ସେବାକୁ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ କମ୍ ବା ଅଧିକ ମୂଳ ଖାଲି ପଦବୀରେ, ସେମାନେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତୁଳନାରେ ବରିଷ୍ଠ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଯେପରି ପୂର୍ବରୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଇଛି, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମାମଲାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛି ଯଦିଓ ୟୁ. ପି. ରାଜ୍ୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମାମଲାକୁ ସମର୍ଥନ କରିଛି ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଆବେଦନ ମଧ୍ୟ ଦାଖଲ କରିଛି ।

ନିୟମ 19 ର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅଂଶ ଯାହା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ତାହା ଏହିପରି ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇପାରିବ : —

"19. *ପରିବୀକ୍ଷା, ନିର୍ବାହ କରିବା ଇତ୍ୟାଦି* : (1) ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଭାବରେ କିମ୍ବା ପଦୋନ୍ନତି ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଥିବା ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି, ଏକ ମୂଳ ଖାଲି ସ୍ଥାନରେ କିମ୍ବା ବିପକ୍ଷରେ ସେମାନଙ୍କର ନିଯୁକ୍ତି ଉପରେ ଏକ ବର୍ଷ ପାଇଁ ପରିବୀକ୍ଷାରେ ରଖାଯିବ, କିନ୍ତୁ ସରକାର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପରିବୀକ୍ଷା ଅବଧି ବୃଦ୍ଧି କରିପାରିବେ । ସେବା କ୍ୟାଡରରେ ଏକ ପଦବୀରେ ପୂର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ କିମ୍ବା ଅସ୍ଥାୟୀ ସେବା ପରିବୀକ୍ଷା ଅବଧିରେ ଗଣନା କରାଯିବ । "

ନିୟମ 20 ରେ କେଉଁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ପରିବୀକ୍ଷା ସମୟରେ ସେବାରେ ଏକ ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇପାରିବ ତାହା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ଏହି ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ, ଯଦି ସେ ତାଙ୍କର ପରିବୀକ୍ଷା ଅବଧି କିମ୍ବା କୌଣସି ବର୍ଦ୍ଧିତ ଅବଧି ସମାପ୍ତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ରାଜ୍ୟପାଳ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି ଯେ ସେ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ, ତେବେ ପଦୋନ୍ନତି ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇପାରିବ ।

14 ମାର୍ଚ୍ଚ 1946 ରେ, ଦୁଇଟି ନୂତନ [ଚିକିତ୍ସା ସେବା] ଗଠନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯଥା, (1) ପ୍ରାଦେଶିକ ଚିକିତ୍ସା ସେବା ଗ୍ରେଡ୍ I, ଯାହାକୁ 'PMS I' ଭାବରେ ଜଣାଶୁଣା, 200-10-320-15-500 ଟଙ୍କା ହାରରେ, ଏବଂ (2) ପ୍ରାଦେଶିକ ଚିକିତ୍ସା ସେବା ଗ୍ରେଡ୍ II, ଯାହାକୁ PMS II ଭାବରେ ଜଣାଶୁଣା, ଯାହାର 120-4-160-8-200 ଟଙ୍କା ହାରରେ ଥିଲା । ଏହା ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଥିଲା ଯେ PMS ର ବିଦ୍ୟମାନ ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ PMS I ରେ ସାମିଲ କରାଯିବ ଏବଂ PSMS କୁ ବଦଳାଇବା ପାଇଁ PMS 11 ରେ ଡାକ୍ତରୀ ସ୍ନାତକମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ

ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯିବ । 24 ଜୁଲାଇ, 1951 ର ଆଦେଶ ସଂଖ୍ୟା 4534A/ V-614/1949 ଦ୍ୱାରା, ସରକାର ସ୍ଥିର କରିଥିଲେ ଯେ PMS I ରେ ଖାଲିଥିବା ପଦବୀର 50 ପ୍ରତିଶତ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଏବଂ 50 ପ୍ରତିଶତ ପଦୋନ୍ନତି ଦ୍ୱାରା ପୂରଣ କରାଯିବ । ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ, PMS I ରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି ଏବଂ ପଦୋନ୍ନତିପ୍ରାପ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆନ୍ତଃ ବରିଷ୍ଠତା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ନୀତି ସରକାରୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜାରି ହେବା ସମୟରେ ସ୍ଥିର ହୋଇନଥିଲା । ଏହା ଦେଖାଯାଉଛି ଯେ 1952 ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ପାଞ୍ଚ ଜଣ PMS II ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ PMS I କୁ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ PMS I ରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ମିଶ୍ରିତ ରାଜ୍ୟର ଚାରି ଜଣ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ PMS I ରେ ପଦୋନ୍ନତି କୋଟା ବିରୁଦ୍ଧରେ ସମାଯୋଜିତ କରାଯାଇଥିଲା, 23 ଜଣ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ PMS I ରେ ପଦୋନ୍ନତି କୋଟା ବିରୁଦ୍ଧରେ ସିଧାସଳଖ ନିଯୁକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ସ୍ମାରକପତ୍ର ସଂଖ୍ୟା 1591/II B-50-1955 ତାରିଖ ମେ 15, 1956 ତାରିଖ ଅନ୍ୟ ଏକ ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ସ୍ମାରକପତ୍ର ସଂଖ୍ୟା 4760/II B-50-55 ତାରିଖ ଡିସେମ୍ବର 18, 1956 ତାରିଖ ଦ୍ୱାରା ସଂଶୋଧିତ କରାଯାଇ କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନଗୁଡ଼ିକ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ତଥାପି, ଏହା ଦେଖାଯାଉଛି ଯେ 24-7-1951 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କୋଟା ସତ୍ତ୍ୱେ, 1952 ରୁ 1963 ମଧ୍ୟରେ PMS II ରୁ PMS I କୁ କେବଳ ଏକ ତତ୍କାଳ ଭିତ୍ତି ବ୍ୟତୀତ କୌଣସି ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇପାରିଲା ନାହିଁ । ଏହା ଆମକୁ ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ତାରିଖକୁ ନେଇଯାଏ ଯାହା ବିବାଦରେ ଥିବା ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ପିଟିସନର ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବରିଷ୍ଠତା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଧାର ଗଠନ କରେ । 14 ଜୁଲାଇ, 1962 ରେ ଏକ ବିଜ୍ଞାପନ ମାଧ୍ୟମରେ, ଲୋକସେବା ଆୟୋଗ 56 ଟି ରାଜପତ୍ରିତ ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଆବେଦନ ଆହ୍ୱାନ କରିଥିଲା, ଯେଉଁଥିରୁ 9 ଟି ପଦବୀ ସ୍ଥାୟୀ ଥିଲା ଏବଂ ବାକିଗୁଡ଼ିକ ଅସ୍ଥାୟୀ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ଜାରି ରହିବାର ସମ୍ଭାବନା ଥିଲା । ବିଜ୍ଞାପନର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅଂଶ ଏହିପରି ଉଦ୍ଧୃତ କରାଯାଇପାରେ :

> "ନିମ୍ନଲିଖିତ 56 ଟି ରାଜପତ୍ରିତ ପଦବୀ ପାଇଁ ଆବେଦନ ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଉଛି (a) ମେଡିସିନ୍ ପାଇଁ - 8, (b) ସର୍ଜରୀ ପାଇଁ - 8, (c) ଅର୍ଥୋପେଡିକ୍ସ ପାଇଁ - 5, (d) ଇ.ଏନ୍.ଟି. ସର୍ଜରୀ ପାଇଁ - 4, (e) ଟି.ବି. ପାଇଁ - 7, (f) ରେଡିଓଲୋଜି ପାଇଁ - 8, (g) ମାନସିକ ବିଶେଷଜ୍ଞ - 3, (h) ଆନାସ୍ଥେସିଆ ପାଇଁ - 13; ମଧ୍ୟରୁ 9 ଟି ପଦବୀ (h) ସ୍ଥାୟୀ, ବାକିଗୁଡ଼ିକ ଅସ୍ଥାୟୀ କିନ୍ତୁ ଜାରି ରହିବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି (ବିଜ୍ଞାପନ ସଂଖ୍ୟା 671), ବିଭାଗ ସଂଖ୍ୟା R.B. 6) .....
>
> *ଯୋଗ୍ୟତା :*
>
> (i) ଲକ୍ଷ୍ନୌ କିମ୍ବା ଆଗ୍ରା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରୁ M.B.B.S. ଡିଗ୍ରୀ ।
>
> ଆବେଦନକାରୀ ଲକ୍ଷ୍ନୌର କେ.ଜି. ମେଡିକାଲ କଲେଜ କିମ୍ବା ଆଗ୍ରାର ଏସ.ଏନ. ମେଡିକାଲ କଲେଜରୁ ଯୋଗ୍ୟତା କ୍ରମରେ ପ୍ରଥମ କୋଡ଼ିଏ ସ୍ଥାନଧାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ହେବା ଉଚିତ କିମ୍ବା ଭାରତୀୟ ମେଡିକାଲ ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦିତ ସ୍ନାତକୋତ୍ତର ଯୋଗ୍ୟତା ମଧ୍ୟରୁ ଯେକୌଣସି ଏକ ଯୋଗ୍ୟତା ଥିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଆବଶ୍ୟକ : ଆବାସିକ ଅଧିକାରୀ କିମ୍ବା ସମକକ୍ଷ ପଦବୀ ଭାବରେ ଅଭିଜ୍ଞତା ..... ।"

ଏହା ବିବାଦୀୟ ନୁହେଁ ଯେ ଏହି ବିଜ୍ଞାପନ ଅନୁଯାୟୀ, ଆବେଦନକାରୀମାନେ PMS I ରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଶେଷରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜୁନ୍ 1963 ରେ କୌଣସି ସମୟରେ ଅସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ଦୁଇଟି ସେବା (PMS I ଏବଂ PMS II) ର ମିଶ୍ରଣ ପୂର୍ବରୁ, ଯାହା 2 ନଭେମ୍ବର 1964 ରେ ଅସ୍ତିତ୍ୱରେ ଆସିଥିଲା । ଏହି ମାମଲାରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାକୁ ଥିବା ପ୍ରମୁଖ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଅସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା କି କିମ୍ବା ଅସ୍ଥାୟୀ ପଦବୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷମତାରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଆମର ମତରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ସତ୍ୟ ଉପରେ ଅଯଥା ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇଥିବା ପରି ମନେ ହେଉଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ଅସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପାରିପାର୍ଶ୍ୱିକ ପରିସ୍ଥିତି ଏବଂ ବିଜ୍ଞାପନର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଏବଂ ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ନିୟମାବଳୀକୁ ଅଣଦେଖା କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଅଧୀନରେ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଆମେ ପୂର୍ବରୁ ସୂଚାଇ ଦେଇଛୁ ଯେ ନିୟମ 17 (2) ଏକମାତ୍ର ନିୟମ ଥିଲା, ଯାହା ଅନୁଯାୟୀ ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲୋକସେବା ଆୟୋଗକୁ ସୂଚିତ ନକରି ଏକ ଅସ୍ଥାୟୀ କିମ୍ବା ସାମୟିକ ନିଯୁକ୍ତି କରାଯାଇପାରିବ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଏହା ବିବାଦୀୟ ନୁହେଁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ଲୋକସେବା ଆୟୋଗର ସୁପାରିଶ ପରେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସୁପାରିଶ ଉପରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ନିୟମ 17 (2) ଅଧୀନରେ ଆସିବ ନାହିଁ । ତେବେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତିର ପ୍ରକୃତି କ'ଣ ତାହା ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ଥିବା ଗମ୍ଭୀର ପ୍ରଶ୍ନ । ଆମ ମତରେ, ବିଜ୍ଞାପନ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତିର ପ୍ରକାର ଏବଂ ପଦ୍ଧତି ପଢି, ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାକୁ ପଡିବ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅସ୍ଥାୟୀ ପଦବୀରେ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷମତାରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯାହା ବିଜ୍ଞାପନ ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି ରହିବାର ସମ୍ଭାବନା ଥିଲା । ' ଗୁରୁତ୍ୱ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶବ୍ଦରେ କୌଣସି ଯାଦୁକରୀ ସୂତ୍ର କିମ୍ବା ବିଶେଷ ଆକର୍ଷଣ ଥିବା ପରି ମନେ ହେଉନାହିଁ । 'ଏକ ଅସ୍ଥାୟୀ ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତି' ଶବ୍ଦର କେବଳ ବ୍ୟବହାର ହିଁ ମାମଲାକୁ ସମାପ୍ତ କରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଏହି ଅପ୍ରତିରୋଧୀ ନିଷ୍କର୍ଷକୁ ନେଇଯିବ ନାହିଁ ଯେ ନିଯୁକ୍ତି ଏକ ସାମୟିକ କ୍ଷମତାରେ କରାଯାଇ ନଥିଲା କାରଣ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅସ୍ଥାୟୀ ଖାଲି ସ୍ଥାନରେ ମଧ୍ୟ ଏକ ମୂଳ ନିଯୁକ୍ତି କରାଯାଇପାରିବ । ତେଣୁ, ନିଯୁକ୍ତିର ପ୍ରକୃତି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ପାଇଁ, ଆମକୁ ବିଷୟର ମୂଳ ଏବଂ ସାର, ପାରିପାର୍ଶ୍ୱିକ ପରିସ୍ଥିତି, ଧାର, ପଦ୍ଧତି ଏବଂ ନିଯୁକ୍ତିର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ କାରଣଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖିବାକୁ ପଡିବ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଆମେ ସେହି ବିଜ୍ଞାପନକୁ ଅଣଦେଖା କରିପାରିବୁ ନାହିଁ, ଯାହା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତିର ମୁଖ୍ୟ ଆଧାର ଗଠନ କରେ ଯାହା ଅନୁସାରେ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଆମର ମତକୁ ସମର୍ଥନ କରୁଥିବା ଅନ୍ୟ ଏକ ପରିସ୍ଥିତି ହେଉଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଡକ୍ଟାଳ ଭିତ୍ତି ଆଧାରରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇନଥିଲା ବରଂ ଲୋକସେବା ଆୟୋଗ ମାଧ୍ୟମରେ ଏବଂ ନିୟମିତ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ପରିଶେଷରେ, ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ PMS I ରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯାହା ନିଃସନ୍ଦେହରେ PMS II ଅପେକ୍ଷା ଉଚ୍ଚ ବେତନ ହାର ବହନ କରୁଥିବା ଏକ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ସେବା ଥିଲା, ଯାହାର ଆବେଦନକାରୀମାନେ ସଦସ୍ୟ ଥିଲେ । 'ମୂଳ

ନିଯୁକ୍ତି' କ'ଣ ସେ ବିଷୟରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଆଉ ପ୍ରଥମ ଥରର ମାମଲା ନୁହେଁ ବରଂ *ପରଶୋତମ ଲାଲ ଧିଙ୍ଗରା ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ* ([1]) ମାମଲାରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଥିଲା ଯେଉଁଠାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟଳୟ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରିଥିଲେ :

> "ଜଣେ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ସ୍ଥାୟୀ ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତି ସ୍ଥାୟୀ କିମ୍ବା ପରୀକ୍ଷାମୂଳକ କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ଆଧାରରେ ହୋଇପାରେ । ଲୋକ ସେବାରେ ସ୍ଥାୟୀ ପଦବୀରେ ଏକ ମୂଳ ନିଯୁକ୍ତି ସାଧାରଣତଃ ଏପରି ନିଯୁକ୍ତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ପଦର ଏକ ମୂଳ ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରେ .....
>
> ସେହିପରି ସରକାରୀ ସେବାରେ ଏକ ଅସ୍ଥାୟୀ ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତି ସ୍ଥାୟୀ କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ଆଧାରରେ ହୋଇପାରେ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ, କୌଣସି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ କିମ୍ବା କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସେବା ନିୟମର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ଏପରି ନିଯୁକ୍ତ କର୍ମଚାରୀ ପଦବୀରେ କୌଣସି ଅଧିକାର ଅର୍ଜନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସେବାକୁ ଯେକୌଣସି ସମୟରେ ସମାପ୍ତ କରାଯାଇପାରିବ, କେବଳ ଗୋଟିଏ ପରିସ୍ଥିତି ବ୍ୟତୀତ, ଅର୍ଥାତ୍, ଯେତେବେଳେ ଏକ ଅସ୍ଥାୟୀ ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତି ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅବଧି ପାଇଁ ହୋଇଥାଏ .....ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ, ଏକ ଅସ୍ଥାୟୀ ପଦବୀରେ ମୂଳ ନିଯୁକ୍ତି, ଏପରି ନିଯୁକ୍ତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ଦରମା ଏବଂ ଛୁଟି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କିଛି ସୁବିଧା ଦେଉଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟଥା ଏହା ପରିବୀକ୍ଷାମୂଳକ କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ଭିତ୍ତିରେ ଏକ ଅସ୍ଥାୟୀ ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତି ସହିତ ସମାନ ସ୍ତରରେ ଥିଲା ।"

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ଗୁପ୍ତା ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ 1945 ନିୟମାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଏକ ବାସ୍ତବ କ୍ଷମତାରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ଏପରି ନିଯୁକ୍ତିର ଏକ ଜରୁରୀ ଉପାଦାନ ହେଉଛି ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ବର୍ଷ ପାଇଁ ପରିବୀକ୍ଷାରେ ରଖାଯିବା ଉଚିତ । ଏହି ସମ୍ପର୍କରେ ନିୟମ 19 କୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହାର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅଂଶକୁ ପୁଣି ଥରେ ଏହିପରି ଉଦ୍ଧୃତ କରାଯାଇପାରେ:

> "ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତୁ କିମ୍ବା ପଦୋନ୍ନତି ଦ୍ୱାରା, ଏକ ବାସ୍ତବ ଖାଲି ସ୍ଥାନରେ କିମ୍ବା ବିପକ୍ଷରେ ସେମାନଙ୍କର ନିଯୁକ୍ତି ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ବର୍ଷ ପାଇଁ ପରିବୀକ୍ଷାରେ ରଖାଯିବ .....। "

ଏହା ନିବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏହା ଦେଖାଇବା ପାଇଁ କିଛି ନାହିଁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ପରିବୀକ୍ଷାରେ ରଖିଥିବା PMS । ରେ ସେମାନଙ୍କର ନିଯୁକ୍ତିରେ ଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ପରିବୀକ୍ଷାର ଆଦେଶ ବହୁ ପରେ, ଅର୍ଥାତ୍ 1970 ରେ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ନିଶ୍ଚିତକରଣ କିଛି ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ଥିଲା । ଏହା ଦେଖାଯାଉଛି ଯେ ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ କିଛି ଅବହେଳା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆକସ୍ମିକ ପରିସ୍ଥିତି ଯୋଗୁଁ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପରିବୀକ୍ଷାରେ ରଖିବାର ଆଦେଶ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ପାଇଁ ପାରିତ ହୋଇନଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏହା

([1]) [1958] S.C.R. 828

ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ବିଶେଷ ସୁବିଧା ଦେବ ନାହିଁ ଯେଉଁମାନେ ନିଜେ ଏକ ନିମ୍ନ ସେବାରୁ ନିଆଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ଯଦିଓ ସେମାନେ ଏପରି ସେବାରେ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପଦବୀରେ ଥାଆନ୍ତି, ତଥାପି ସେମାନେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପରେ ଉଚ୍ଚ ସେବାକୁ ପଦୋନ୍ନତି ଯୋଗୁଁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସେବା ଉପରେ ବରିଷ୍ଠତା ଦାବି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଏହି କାରଣରୁ କୌଣସି ପକ୍ଷପାତିତା ଅଭିଯୋଗ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14 କିମ୍ବା 16 ଉଲ୍ଲଂଘନ ହୋଇଛି କାରଣ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ଉଚ୍ଚ ବେତନ ହାର ବହନ କରୁଥିବା ଉଚ୍ଚ ସେବାରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୁଅନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ସାଧାରଣତଃ ଜଣେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ତୁଳନାରେ ବରିଷ୍ଠ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ ଯିଏ ନିମ୍ନ ସେବାରୁ ଉଚ୍ଚ ସେବାକୁ ପଦୋନ୍ନତି ପାଆନ୍ତି, ଯଦିଓ ତାଙ୍କର ନିଯୁକ୍ତି ନିମ୍ନ ସେବାରେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଇପାରେ । *କେଓ। କ୍ରିଷ୍ଣନ ବଗ୍ଗା ବନାମ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ, ରେଳବାଇ ବୋର୍ଡ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ* ([1]) ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିମ୍ନମତେ ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଛନ୍ତି :-

> " ଶେଷରେ ଏହା ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ପୁରୁଣା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର କିରାଣୀମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ରେଳବାଇର କିରାଣୀ କ୍ୟାଡରରେ ଗୋଦାମ ରକ୍ଷକଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଭୁଲ ଭାବରେ ବରିଷ୍ଠତା ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ କିରାଣୀ ଏବଂ ଗୋଦାମ ରକ୍ଷକ ଉଭୟଙ୍କୁ ସାମିଲ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଯୁକ୍ତି ଏହି ମୌଳିକ ବିଚାରକୁ ଅଣଦେଖା କରେ ଯେ ଅମୃତସର ଗୋଦାମର କିରାଣୀମାନଙ୍କୁ ପଞ୍ଜାବ ସରକାରଙ୍କ ଅଧୀନରେ କାମ କରିବା ସମୟରେ ଗୋଦାମ ରକ୍ଷକଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଉଚ୍ଚ ଦରମା ଦିଆଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ କିରାଣୀମାନଙ୍କୁ ଗୋଦାମ ରକ୍ଷକଙ୍କ ତୁଳନାରେ ବରିଷ୍ଠ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରିବାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରୀ କିମ୍ବା ଅଯୌକ୍ତିକ ନଥିଲା ।"ପ୍ରକୃତରେ, ନୂତନ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନରେ ଗୋଦାମ ରକ୍ଷକମାନଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କର ଆନ୍ତଃ ବରିଷ୍ଠତା ସମ୍ପର୍କିତ କ୍ୟାଡରରେ ସେମାନଙ୍କର ସେବା ଅବଧି ଆଧାରରେ ସ୍ଥିର କରି କିରାଣୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପୂର୍ବରୁ କରାଯାଇଥିବା କିଛି ଅନ୍ୟାୟକୁ ପରେ ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ କିରାଣୀମାନଙ୍କୁ ଗୋଦାମ ରକ୍ଷକମାନଙ୍କ ଠାରୁ ବରିଷ୍ଠ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯିବ ।"

ଉପରୋକ୍ତ ଆଲୋଚିତ ପରିସ୍ଥିତିଗୁଡ଼ିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆମେ ଏହି ମତକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ 1-7ଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିବା ଆଦେଶରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାୟୀ ପଦରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା କଥା ଉଲ୍ଲେଖ ନଥିବା ଏବଂ କେବଳ ସେମାନେ ଅସ୍ଥାୟୀ ଭିତ୍ତିରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା କୁହାଯାଇଥିବା ବିଷୟରୁ ବହୁତ କିଛି ନିଷ୍କର୍ଷ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ସେବାଗୁଡ଼ିକର ଇତିହାସ, ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ତିମ ମିଶ୍ରଣ ଏବଂ ତାହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ଘଟଣାବଳୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ପରେ ଆମେ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଅଧିକ ଭଲଭାବରେ ବିଚାର କରିବୁ । ତଥାପି, ଆମେ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରିପାରୁ ଯେ ଡକ୍ଟର. ଏମ୍. ଜେ. ସିଦ୍ଦିକି (ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 2870/1977ର ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1) ତାଙ୍କର ବରିଷ୍ଠତା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଆବେଦନର ଶୁଣାଣି ପୂର୍ବରୁ ଦୁଇଟି ସେବାକୁ ଏକୀକୃତ

([1]) [1976] 4 S.C.C. 733

କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଶେଷରେ 2-8-1965 ତାରିଖରେ ଆବେଦନଟି ନିରର୍ଥକ ବୋଲି ଖାରଜ ହୋଇଯାଇଥିଲା ।

ନିମ୍ନ ସେବାରୁ ଉଚ୍ଚ ସେବାକୁ ପଦୋନ୍ନତି ପରେ, ସରକାର ଶେଷରେ ଗୋଟିଏ ଚିକିତ୍ସା ସେବା ରଖିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଆଦେଶ ସଂଖ୍ୟା U-1312- A-II/ V-2566/63 ତାରିଖ 2-11-64 ଅନୁଯାୟୀ, ସରକାର ଦୁଇଟି ସେବା, ଯଥା PMS I ଏବଂ PMS IIକୁ 1-11-64 ରୁ ମିଶାଇଦେଇଥିଲେ ।ଏହି ଆଦେଶର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅଂଶଗୁଡ଼ିକୁ ଏହିପରି ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇପାରେ :-

"ଏହି ଅଭାବ ଦୂର କରିବା ଏବଂ ସେବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀକୁ ଅଧିକ ଆକର୍ଷଣୀୟ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ରାଜ୍ୟପାଳ ଖୁସିର ସହିତ ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଦୁଇଟି ଚିକିତ୍ସା ସେବା, ଯଥା P.M.S. I ଏବଂ PMS II ଏବଂ PMS I ରେ ଏକ ଚୟନ ଗ୍ରେଡ୍ ରଖିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ନଭେମ୍ବର 1, 1964 ଠାରୁ, ପ୍ରାଦେଶିକ ଚିକିତ୍ସା ସେବା (ପୁରୁଷ/ମହିଳା) ନାମରେ ଗୋଟିଏ ସେବା ରହିବ, ଯାହାର ବେତନ ହାର 250-25-350-EB-25-475-EB-25-600-EB-25-700 ଟଙ୍କା, ସାଧାରଣ ଗ୍ରେଡ୍ ଏବଂ 500-50-1000-EB. 50-1200 ଟଙ୍କା, ଚୟନ ଗ୍ରେଡ ଏବଂ ଏଥିରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ରହିବ :

(a) ସାଧାରଣ ଗ୍ରେଡ:

(i) P.M.S. I ର ସମସ୍ତ ବିଦ୍ୟମାନ ପଦବୀ (ପୁରୁଷ ଏବଂ ମହିଳା ଉଭୟ)

(ii) P.M.S. II ର ସମସ୍ତ ବିଦ୍ୟମାନ ପଦବୀ (ପୁରୁଷ ଏବଂ ମହିଳା ଉଭୟ)

(b) ଚୟନ ଗ୍ରେଡ -

ସାଧାରଣ ଗ୍ରେଡର ମୋଟ ସ୍ଥାୟୀ ପଦବୀ ସଂଖ୍ୟାର 7-1/2 ପ୍ରତିଶତ ।

2. PMS I ଏବଂ PMS II କ୍ୟାଡରରେ ସ୍ଥାୟୀ ଏବଂ ଅସ୍ଥାୟୀ ପଦବୀଗୁଡ଼ିକ PMS ରେ ମିଶିବା ପରେ ସେହିପରି ରହିବ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅସ୍ଥାୟୀ ପଦବୀଗୁଡ଼ିକୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସ୍ଥାୟୀ ପଦବୀରେ ପରିଣତ କରାଯାଇ ନାହିଁ ।"

ଏହି ଆଦେଶର ଏକ ବିବରଣୀ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶ କରେ ଯେ PMS I ଏବଂ PMS II ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଦୁଇଟି ସେବାକୁ 'ପ୍ରଦେଶିକ ଚିକିତ୍ସା ସେବା (ପୁରୁଷ/ମହିଳା)' (ଏଠାରେ 'ନୂତନ ସେବା' ବୋଲି କୁହାଯିବ) ଭାବରେ ନାମିତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହାର ଦୁଇଟି ଗ୍ରେଡ୍ ଥିଲା (1) ସାଧାରଣ ଗ୍ରେଡ୍ ଯାହା 250-700 ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟରେ ଥିଲା ଏବଂ (2) ଚୟନ ଗ୍ରେଡ୍ ଯାହା 500-1200 ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟରେ ଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସାଧାରଣ ଗ୍ରେଡର ମୋଟ ସ୍ଥାୟୀ ପଦବୀର 7-1/2

ପ୍ରତିଶତ ଚୟନ ଗ୍ରେଡ ପାଇଁ ସଂରକ୍ଷିତ ରହିବ । ଆଦେଶର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 2 ବହୁତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାରଣ ଏହା PMS I ଏବଂ PMS II ରେ ସ୍ଥାୟୀ ଏବଂ ଅସ୍ଥାୟୀ ପଦବୀ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ କିଛି ପରିମାଣରେ ବଜାୟ ରଖିଥିବା ପରି ମନେହୁଏ । ଆଦେଶର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 4 ଆମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ବହୁତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ଏହାକୁ ଏହିପରି ଉଦ୍ଧୃତ କରାଯାଇପାରେ :

> "4. P.M.S.ରେ ବିଦ୍ୟମାନ P.M.S. I ଏବଂ P.M.S. II ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଆନ୍ତଃ ବରିଷ୍ଠତା ସ୍ଥିର କରିବା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆଦେଶ ପୃଥକ ଭାବରେ ଜାରି କରାଯିବ ।"

ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟଜନକ ଯେ ଦୁଇଟି ସେବାକୁ ଗୋଟିଏରେ ମିଶେଇବା ସମୟରେ, ସରକାର ଦୁଇଟି ପୂର୍ବ ସେବାର ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆନ୍ତଃ ବରିଷ୍ଠତା ସ୍ଥିର କରିବା ପାଇଁ ନିୟମ ସ୍ଥିର କରିବାକୁ ସମୀଚିତ ମନେ କରିନଥିଲେ । ତଥାପି, ଅନୁଚ୍ଛେଦ 4 ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଉକ୍ତ ବରିଷ୍ଠତା ସ୍ଥିର କରିବା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ନିୟମାବଳୀ ପୃଥକ ଭାବରେ ଜାରି କରାଯିବ । ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକରେ ଉଦୀୟମାନ ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ଜଡିତ ବିଷୟର ଆଉ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଦିଗ ହେଉଛି ଯେ ଦୁଇଟି ସେବାର ସଦସ୍ୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବରିଷ୍ଠତା ସ୍ଥିର କରିବାର ଅଧିକାର ସଂରକ୍ଷିତ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ମିଶ୍ରଣ ସେବାର ସଦସ୍ୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବରିଷ୍ଠତା ସମ୍ପର୍କରେ ମଧ୍ୟ 1945 ର ନିୟମାବଳୀ ଲାଗୁ କିମ୍ବା ଜାରି ରଖିବା ପାଇଁ ଆଦେଶରେ କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ । ତେଣୁ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 309 ଅନୁଯାୟୀ ଗୃହୀତ ହୋଇଥିବା ଏବଂ ତେଣୁ ଏକ ବୈଧାନିକ ଚରିତ୍ରର କିମ୍ବା ଯେକୌଣସି ସ୍ତରରେ ଏକ ବୈଧାନିକ ରୂପ ଥିବା ଆଦେଶରେ ଏପରି କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନଥିବାରୁ, 1945 ର ନିୟମାବଳୀ 31-10-1964 ପରେ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରାପ୍ତ ପରିସ୍ଥିତିରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ଯାହା ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ କିଛି ଆଲୋକପାତ କରେ । ନୂତନ ସେବା ଗଠନ ପରେ ତୁରନ୍ତ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ବରିଷ୍ଠତା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ପାଇଁ ନିୟମାବଳୀ ସ୍ଥିର କରିବା ସ୍ଥିତିରେ ନଥିବାରୁ, ଏକ ଅସ୍ଥାୟୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମାଧ୍ୟମରେ ସରକାର 20 ଫେବୃଆରୀ, 1965 ରେ ଆଦେଶ ସଂଖ୍ୟା 20661-AII/V-2566-1963 ପାରିତ କରିଥିଲେ, ଯାହାର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅଂଶଗୁଡ଼ିକ ଏହିପରି ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇପାରେ :-

" ବିଷୟ :- *P.M.S. I ଏବଂ II ର P.M.S. ରେ ଏକତ୍ରିତ ହେବା ।*

ମହାଶୟ,

ଉପରୋକ୍ତ ବିଷୟ ଉପରେ 2 ନଭେମ୍ବର, 1974 ତାରିଖର G.O. ସଂଖ୍ୟା U-1312- A-II/ V-2566/1963 ଜାରି ରଖି, ମୋତେ କହିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ବିଷୟ ଉପରେ ସମସ୍ତ ପୂର୍ବ ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରି ରାଜ୍ୟପାଳ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଭାବରେ ଆଦେଶ ଦେବାକୁ ଖୁସି ହୋଇଛନ୍ତି :-

(1) ୟୁ. ପି. ଚିକିତ୍ସା ସେବା(ମେନ୍ସ ବ୍ରାଞ୍ଚ) ନିୟମାବଳୀ, 1945 ନୂଆ PMS ଉପରେ ଲାଗୁ ହେବ, ଯଦି ଅନ୍ୟଥା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ନ ଦିଆଯାଏ ।

(2) ରାଜ୍ୟପାଳ P.M.S.ଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ହେବେ ।

(3) P.M.S.ର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ରାଜପତ୍ରିତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପରି ସଚିବାଳୟ ସ୍ତରରେ ଶୃଙ୍ଖଳାଗତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ।

(5) ନିମ୍ନଲିଖିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ P.M.S.ରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ହେବେ ।

(a) ଭାରତୀୟ ଚିକିତ୍ସା ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ଭାରତର ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଡାକ୍ତରୀ ସ୍ନାତକ ।

(b) ଲକ୍ଷ୍ନୌ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର M.B.B.S. ଡିଗ୍ରୀ ଧାରଣ କରିଥିବା ଡାକ୍ତରୀ ସ୍ନାତକ, ଯଦି ସେମାନେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ନିଜକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ଏକ ଶିକ୍ଷାଦାନ ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ନଅ ମାସ ଅବଧି ପାଇଁ ଗୃହ ନିଯୁକ୍ତି ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ।

.. ..

3. 31 ଅକ୍ଟୋବର 1964 ଦିନ ଅପରାହ୍ଣରେ P.M.S. I ଏବଂ II (ପୁରୁଷ ଏବଂ ମହିଳା) ରେ ସ୍ଥାୟୀ ଏବଂ ଅସ୍ଥାୟୀ ପଦବୀ ସଂଖ୍ୟା ତୁରନ୍ତ ସରକାରଙ୍କୁ ସୂଚିତ କରାଯାଉ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା 1 ନଭେମ୍ବର 1964 ରେ P.M.S. କ୍ୟାଡରର ସଂଖ୍ୟା ସ୍ଥିର କରାଯାଇପାରିବ ।P.M.S. I ଏବଂ II ରେ ଥିବା ଅଧିକାରୀଙ୍କ (ପୁରୁଷ ଏବଂ ମହିଳା) ବରିଷ୍ଠତା ତାଲିକା ମଧ୍ୟ ସଂଲଗ୍ନ ନିଦର୍ଶନପତ୍ର ରେ ତୁରନ୍ତ ଦୋହରା ନକଲ ଭାବରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉ ।"

ତେଣୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, ଅର୍ଥାତ୍ 1-11-64 ରୁ 22-2-65 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ନୂତନ ସେବା ପାଇଁ 1945 ର ନିୟମାବଳୀ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନଥିଲା । ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ 20 ଫେବୃଆରୀ 1965 ରେ ଉପରୋକ୍ତ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା, ୟୁପି ଚିକିତ୍ସା ସେବା (ମେନ୍ସ ବ୍ରାଞ୍ଚ) ନିୟମାବଳୀ, 1945 ନୂତନ ସେବା ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାହା ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପୃକ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ବରିଷ୍ଠତା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ନୂତନ ନିୟମାବଳୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇନଥିଲା । 'ଅନ୍ୟଥା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ନ ଦେଲେ' ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଏ ଯେ 1945 ନିୟମାବଳୀର ପ୍ରୟୋଗ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅସ୍ଥାୟୀ ଥିଲା ଏବଂ ନୂତନ ନିୟମାବଳୀ ପ୍ରଣୟନ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଳବତ୍ତର ରହିବ ।ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତି ପଦ୍ଧତି, ଯୋଗ୍ୟତା ଇତ୍ୟାଦି ସମ୍ପର୍କରେ 26-12-67 ରେ ଆଉ ଏକ ଆଦେଶ ପାରିତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଆମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ବହୁତ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ନୁହେଁ । ଶେଷରେ, ନୂତନ ସେବାରେ ଦୁଇଟି ସେବାର ସଦସ୍ୟଙ୍କ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ବରିଷ୍ଠତା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯିବାର ନୀତିଗୁଡ଼ିକୁ ଆଧାର କରି ଏକ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହି ଆଦେଶ 18-12-68 ତାରିଖର G.O. ସଂଖ୍ୟା 3976 A-II/ V-68/1757/65 ଅନୁଯାୟୀ ପାରିତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହାକୁ ଏହିପରି ଉଦ୍ଧୃତ କରାଯାଇପାରେ:

" ଉପରୋକ୍ତ ବିଷୟ ଉପରେ 23 ଏପ୍ରିଲ୍, 1963 ତାରିଖର G.O. ସଂଖ୍ୟା 1004- A-II/ V-2566/63 ର ଅଧିଗ୍ରହଣ କରି, ମୋତେ ଏହା କହିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ରାଜ୍ୟପାଳ PMS ଭାବରେ ଜଣାଶୁଣା ମିଶ୍ରିତ କ୍ୟାଡରର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ବରିଷ୍ଠତା ନିମ୍ନଲିଖିତ କ୍ରମରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି :-

(a) ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୁ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିବା ବରିଷ୍ଠତା କ୍ରମରେ ସ୍ଥାୟୀ PMS I ଅଧିକାରୀମାନେ, ତା'ପରେ,

(b) ଲୋକସେବା ଆୟୋଗ ସହିତ ପରାମର୍ଶ କରି ନିୟମିତ ଭାବରେ PMS I ଏବଂ PMS II ମିଶ୍ରଣ ପୂର୍ବରୁ ସ୍ଥାୟୀ କିମ୍ବା ଅସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ PMS I ରେ ନିଯୁକ୍ତ/ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଥିବା ଅଧିକାରୀମାନେ, ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ବରିଷ୍ଠତା କ୍ରମରେ, ତା'ପରେ

(c) PMS I ଏବଂ PMS II ର ମିଶ୍ରଣ ପୂର୍ବରୁ PMS II କ୍ୟାଡରରେ ସେମାନଙ୍କ ବରିଷ୍ଠତା କ୍ରମରେ PMS II ର ଅଧିକାରୀମାନେ ।

ଟିପ୍ପଣୀ : ଯଦି ଜଣେ PMS II ଅଧିକାରୀ PMS I ରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ଲୋକସେବା ଆୟୋଗଙ୍କ ଦ୍ୱାରା PMS I ରେ ପଦୋନ୍ନତି / ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଅନୁମୋଦନ କରାଯାଇ ନାହିଁ, ତେବେ ସେ PMS II ରେ ତାଙ୍କର ବରିଷ୍ଠତା ଅନୁସାରେ PMS ରେ ସ୍ଥାନ ପାଇବେ ।

2. ମୁଁ ଅନୁରୋଧ କରୁଛି ଯେ PMS ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କର ଏକ ବରିଷ୍ଠତା ତାଲିକା ଉପରେ ସୂଚିତ ଧାଡିରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଉ ଏବଂ ଏହାକୁ ଯଥାଶୀଘ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ପାଇଁ ପଠାଯାଉ । "

ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ସହିତ ସମନ୍ୱୟ ରଖି ସରକାର ଆବେଦନକାରୀ 1 ରୁ 7 ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ 1 ରୁ 12 ର ବରିଷ୍ଠତା ସ୍ଥିର କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ, ସେମାନେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ (b) ର ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ଆସୁଥିଲେ, ଯାହା ଲୋକସେବା ଆୟୋଗ (ପବ୍ଲିକ୍ ସର୍ଭିସ୍ କମିଶନ) ସହିତ ପରାମର୍ଶ କରି ନିୟମିତ ଭାବରେ ମିଶ୍ରଣ ପୂର୍ବରୁ ସ୍ଥାୟୀ କିମ୍ବା ଅସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ PMS I ରେ ନିଯୁକ୍ତ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ବରିଷ୍ଠତା କ୍ରମରେ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା । ଏଠାରେ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ହୋଇପାରେ ଯେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ (b) କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଯୁକ୍ତି ବିଷୟରେ କହୁନାହିଁ କିନ୍ତୁ ମିଶ୍ରଣ ପୂର୍ବରୁ ସ୍ଥାୟୀ କିମ୍ବା ଅସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ PMS I ରେ ନିଯୁକ୍ତ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ସମାନ କରିଥାଏ । ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ, ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଯାହା ଚିନ୍ତା କରେ ତାହା ହେଉଛି ଯେ ମିଶ୍ରଣ ପୂର୍ବରୁ ବରିଷ୍ଠ ସେବା ଥିବା PMS I ରେ ସ୍ଥାୟୀ କିମ୍ବା ଅସ୍ଥାୟୀ ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତ

ଯେକୌଣସି ଅଧିକାରୀ, ମିଶ୍ରଣ ପରେ PMS II ରୁ ନିଆଯାଇଥିବା ଅଧିକାରୀଙ୍କଠାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ସ୍ଥାନ ପାଇବେ । ଆବେଦନକାରୀମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ (b) ସମେତ ଉଲ୍ଲିଖିତ ସମସ୍ତ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ପୂରଣ କରିଥିଲେ ତାହା ବିବାଦିତ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ସାମ୍ବିଧାନିକତାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା। କାରଣ ଏହା 1945 ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ 18 ସହିତ ଅସଙ୍ଗତ ଥିଲା । ଏହି ବିବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ, ଯାହା ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ (b) କୁ 1945 ନିୟମାବଳୀ ସହିତ ଅସଙ୍ଗତ ବୋଲି ଅବୈଧ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇଥିଲା । ଏହି ନିଷ୍କର୍ଷରେ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଅଣଦେଖା କରିଥିବା ପରି ମନେ ହେଉଛି ଯେ 1945 ନିୟମାବଳୀ ନୂତନ ସେବାର ଆରମ୍ଭ ସମୟରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହୋଇନଥିଲା ଏବଂ 20 ଫେବୃଆରୀ 1965 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ କେବଳ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ନୂତନ ସେବାରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଏକ ଅସ୍ଥାୟୀ ଭିତ୍ତିରେ କାରଣ ସରକାର ସେହି ଆଦେଶରେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଥିଲେ ଯେ 1945 ନିୟମାବଳୀ 'ଅନ୍ୟଥା ଆଦେଶ ନଦେଲେ' ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବ ଏବଂ ତେଣୁ ପରେ ବରିଷ୍ଠତା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଅଧିକାର ସଂରକ୍ଷଣ କରିଥିଲେ, ଯାହା 1968 ରେ କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ, ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶ ଦୁଇଟି ତ୍ରୁଟି ରହିଛି -

(i) 1945 ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ 18 ଏବଂ 1968 ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ବାସ୍ତବ କିମ୍ବା ସ୍ପଷ୍ଟ ଅସଙ୍ଗତି ନଥିଲା,

(ii) ପ୍ରାରମ୍ଭରେ 1945 ନିୟମାବଳୀ ନୂତନ ସେବାରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବା ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ 1965 ମସିହାରେ ଏକ ଅସ୍ଥାୟୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା କେବଳ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ 1968ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସଙ୍ଗ ବାହାରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଥିବା ପରି ମନେହୁଏ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ଆମେ ଅନୁଭବ କରୁଛୁ ଯେ ନୂତନ ସେବାରେ ମିଶ୍ରଣ ହେବା ପରେ ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ପୂର୍ବ ସେବାଗୁଡ଼ିକର ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ସନ୍ତୁଳନ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି । ଆମେ ତୁରନ୍ତ ଦେଖାଇବୁ ଯେ ମିଶ୍ରଣ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ପରିସ୍ଥିତିର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ନୂତନ ସେବା ପାଇଁ ବରିଷ୍ଠତାର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପଦ୍ଧତି, ଯାହା ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଥିଲା, ବିକଶିତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 309 ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି ହୋଇଥିବା ଜୁଲାଇ 3, 1970 ରେ ଏକ ଅଧିସୂଚନା ଦ୍ୱାରା, ରାଜ୍ୟପାଳ 1945 ନିୟମାବଳୀରେ କିଛି ସଂଶୋଧନ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ନିୟମ 25 ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା

ଯାହା ଜିଲ୍ଲା ମୁଖ୍ୟ ଚିକିତ୍ସା ଅଧିକାରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ PMS ଚୟନ ଗ୍ରେଡ୍ ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତି ସହିତ ଜଡିତ ଥିଲା । ସଂଶୋଧିତ ନିୟମକୁ ଏହିପରି ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇପାରେ : -

"ଭାଗ IX - ଜିଲ୍ଲା ମୁଖ୍ୟ ଚିକିତ୍ସା ଅଧିକାରୀ ପଦବୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟ PMS- ଚୟନ ଗ୍ରେଡ୍ ପଦବୀକୁ ପଦୋନ୍ନତି ।

ନିୟମ 25 (i) ସେବା କ୍ୟାଡ଼ର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ମୁଖ୍ୟ ଚିକିତ୍ସା ଅଧିକାରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟ PMS ଚୟନ ଗ୍ରେଡ୍ ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତି, ସେବା କ୍ୟାଡରରେ ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ଭିତରୁ, ବରିଷ୍ଠତା ଭିତ୍ତିରେ ଅଯୋଗ୍ୟ ମାନଙ୍କୁ ବାଦ ଦେଇ ପଦୋନ୍ନତି ଦ୍ୱାରା କରାଯିବ, ଯେଉଁମାନେ M.B.B.S. କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚତର ଡିଗ୍ରୀ ଧାରଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ୟୁନ 10 ବର୍ଷରୁ କମ୍ ସେବା ପ୍ରଦାନ କରିଥିବେ ।

ଏହି ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ନୂତନ ସେବାର ଚୟନ ଗ୍ରେଡକୁ ପଦୋନ୍ନତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ବରିଷ୍ଠତା ଭିତ୍ତିରେ କରାଯିବା, ଯାହା ସେବାର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଯୋଗ୍ୟ କିମ୍ବା ଦଶ ବର୍ଷରୁ କମ୍ ସମୟ ପାଇଁ ସେବା ପ୍ରଦାନ କରିଥିବା ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାକୁ ପଡିବ ।ପିଟିସନରମାନେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇବା ପୂର୍ବରୁ ଏକ ନିମ୍ନ ସେବାରେ ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିବାରୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ପଦବୀରେ ରହିବା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କର ବରିଷ୍ଠତା ଦାବି କରିଥିବାର ଜଣାପଡିଛି । ଏହା ପରେ, ଏହା ଦେଖାଯାଉଛି ଯେ ସରକାର, PMS ର ପୂର୍ବତନ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱକୁ ବିଚାର କରିବା ପରେ ଏବଂ ଲୋକସେବା ଆୟୋଗ ସହିତ ପରାମର୍ଶ କରି, 1968 ଆଦେଶରେ ବରିଷ୍ଠତା ସ୍ଥିର କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନୀତିଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରାୟତଃ ସମର୍ଥନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ 18-12-1971 ତାରିଖର ଏକ ଆଦେଶରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ବରିଷ୍ଠତା ନିମ୍ନଲିଖିତ ନୀତି ଉପରେ ସ୍ଥିର କରାଯିବା ଉଚିତ :-

"(k) 1951 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତି ଏବଂ ପଦୋନ୍ନତିପ୍ରାପ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବରିଷ୍ଠତା ତାଲିକାରେ ସନ୍ତୁଳନକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି । 19 ଜଣ ପଦୋନ୍ନତିପ୍ରାପ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଏକ ସମୟରେ ପ୍ରଥମ 19ଟି ପଦବୀ ଦିଆଯାଇପାରିବ ।

(kh) ପଦୋନ୍ନତି ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଅଧିକାରୀଙ୍କ ତାଲିକାରେ, 20ତମ ପଦବୀରୁ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଉଭୟ ବର୍ଗରେ ବରିଷ୍ଠତା ତାଲିକାରେ 1: 1 ଅନୁପାତ ରଖାଯାଇପାରିବ, ଅର୍ଥାତ୍, ପଦୋନ୍ନତିପ୍ରାପ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ 20ତମ ପଦବୀ ଏବଂ ସିଧାସଳଖ ନିଯୁକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ 21ତମ ପଦବୀ ଦିଆଯାଇପାରିବ । ଏହା 1963 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାରି ରହିବ । ଏହା ପରେ 1963 ବ୍ୟାଚ୍ ର ଅବଶିଷ୍ଟ ପଦୋନ୍ନତି ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ବରିଷ୍ଠତା ତାଲିକାରେ ଏକାଠି ରଖାଯାଇପାରିବ । ଏହା

ପରେ, 1964 ଦଳର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଏକାଠି ବରିଷ୍ଠତା ତାଲିକାରେ ରଖାଯାଇପାରିବ ।

(G) ଗୋଟିଏ ବର୍ଷରେ ସ୍ଥାୟୀ ପଦବୀ ପାଇଁ ଚୟନ ହୋଇଥିବା ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେହି ବର୍ଷରେ ଅସ୍ଥାୟୀ ପଦବୀ ପାଇଁ ଚୟନ ହୋଇଥିବା ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ରଖାଯାଇପାରିବ।

(GH) 1951 ମସିହାର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସଂରକ୍ଷିତ ତାଲିକାର ପାଞ୍ଚ ଜଣ ଅଧିକାରୀ, ଯେଉଁମାନେ 1952 ମସିହାରେ ଅସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଥିଲେ ଏବଂ ଯାହାଙ୍କର ସ୍ଥାୟୀ ନିଯୁକ୍ତି 1958 ମସିହାରେ କମିଶନ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦିତ ହୋଇଥିଲା, ସେମାନଙ୍କୁ 1957 ମସିହା ଦଳରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଅଧିକାରୀଙ୍କ ତାଲିକାରେ ନିମ୍ନରେ କରାଯାଇପାରିବ ।

ଟିପ୍ପଣୀ 1. ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି ଏବଂ ପଦୋନ୍ନତି ଦ୍ୱାରା ଅଧିକାରୀଙ୍କ ତାଲିକାରେ କେବଳ ସେହି ନାମ ରହିବ ଯେଉଁମାନେ ଲୋକସେବା ଆୟୋଗର ଅନୁମୋଦନ ସହିତ PMS (I) ରେ ଅସ୍ଥାୟୀ ଏବଂ ସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଥିଲେ ।

2. ଉପରୋକ୍ତ ନୀତି 'G' ଅନୁଯାୟୀ ନିୟମିତ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ କମିଶନଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ପରେ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ନାମ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ତାଲିକାରେ ସ୍ଥାନିତ କରାଯିବ ।

3. ଉପରୋକ୍ତ ନୀତି 'G' ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ବରିଷ୍ଠତା କ୍ରମରେ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ନାମ ପଦୋନ୍ନତିପ୍ରାପ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ତାଲିକାରେ 13 ଜୁନ୍ 1963 ତାରିଖର ଅଧିସୂଚନା ସଂଖ୍ୟା 2780 K/5/247/57 ଅନୁଯାୟୀ ପଦୋନ୍ନତିପ୍ରାପ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ତାଲିକାରେ ସ୍ଥାନିତ କରାଯିବ । "

ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାମା ଅନୁସାରେ ସରକାର ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ନୂତନ ସେବାର ସଦସ୍ୟଙ୍କ ବରିଷ୍ଠତା ସ୍ଥିର କରିଥିଲେ, ପିଟିସନକାରୀଙ୍କୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ରଖିଥିଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଚୟନ ଗ୍ରେଡ୍ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।"

ତେଣୁ, ସଂକ୍ଷେପରେ, ପ୍ରସଙ୍ଗର ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟ ହେଉଛି ଯେ 18-12-1971 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଥିବା 1968 ମସିହାର ଆଦେଶ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ 1945 ନିୟମାବଳୀର ନିୟମାବଳୀ 17 ଏବଂ 18 ସହିତ ଅସଙ୍ଗତ ଥିଲା କି, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସରକାର ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ବରିଷ୍ଠତା ଢ଼ଙ୍କୁ ଏବଂ ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଚୟନ ଗ୍ରେଡକୁ ପଦୋନ୍ନତିକୁ ବାତିଲ କରାଯାଇପାରିବ । ଆମ ମତରେ, ନୂତନ ସେବାର ଇତିହାସ ଏବଂ ପୂର୍ବ ଆଲୋଚନାରୁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପ୍ରସ୍ତାବଗୁଡ଼ିକ ବାହାରିଛି :-

(1) ପ୍ରାରମ୍ଭରେ, 1945 ମସିହାର ନିୟମାବଳୀ ନୂତନ ସେବା ପାଇଁ ଆଦୌ ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇନଥିଲା । ସେହି ନିୟମାବଳୀ କେବଳ ପୁରୁଣା PMS । ସେବା ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ

ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ, 1-11-1964 ରେ ଦୁଇଟି ସେବାର ମିଶ୍ରଣ ପରେ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁ ପରିସ୍ଥିତି ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା, ତାହା ତା 'ଠାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ ଥିଲା । ଦୁଇଟି ସେବାକୁ ମିଶ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ ସରକାରୀ ଆଦେଶ ମଧ୍ୟ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 309 ଅନୁଯାୟୀ ଗୃହୀତ ଏକ ଆଦେଶ ହୋଇଥିବାରୁ, ଏହାର ବୈଧାନିକ ଶକ୍ତି ଥିଲା ଏବଂ ନୂତନ ସେବାର ସମସ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଥିଲା ।

(2) ଯେତେବେଳେ 1964 ମସିହାର ଆଦେଶ ପାରିତ ହୋଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ସରକାର ନୂତନ ସେବାର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବରିଷ୍ଠତା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ପାଇଁ ଜାଣିଶୁଣି କୌଣସି ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ବରିଷ୍ଠତା ପ୍ରଣୟନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିନଥିଲେ, ବରଂ ଏପରି କରିବାର ଅଧିକାର ସଂରକ୍ଷଣ କରିଥିଲେ ।

(3) ଏହା ଫେବୃଆରୀ 20, 1965 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ 1945 ର ନିୟମାବଳୀ ନୂତନ ସେବାରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାହା ମଧ୍ୟ "ଯଦି ଅନ୍ୟଥା ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇ ନଥାଏ" ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଏକ ଅସ୍ଥାୟୀ ଆଧାରରେ । 1968 ମସିହାର ଆଦେଶରେ ବରିଷ୍ଠତା ସ୍ଥିର କରିବା ପାଇଁ ନୀତି ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏକ ସାମ୍ବିଧାନିକ ଆଦେଶ ହୋଇଥିବାରୁ, 1945 ମସିହାର ନିୟମ 17 ଏବଂ 18 ସମେତ ସମସ୍ତ ସମ୍ପୃକ୍ତ ନିୟମାବଳୀକୁ ବାତିଲ କରାଯାଇଥିଲା, ଏହାକୁ 18-12-1971 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଆହୁରି ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା ।

ତେଣୁ, ଆମେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ମତ ସହିତ ସହମତ ହେବାରେ ଅସମର୍ଥ ଯେ 1968 ଆଦେଶର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ (b) 1945 ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ 18 ସହିତ ଅସଙ୍ଗତ ବୋଲି ରଦ୍ଦ କରାଯିବା ଉଚିତ ।

ଆମେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ସୂଚାଇ ପାରିବୁ ଯେ PMS I ଏବଂ P.M.S. II ର ଇତିହାସକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଯଦି 1945 ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ 18 ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ ଏବଂ 1968 ଆଦେଶକୁ ଅଣଦେଖା କରାଯାଏ, ତେବେ ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ ସମାନ ଏବଂ ଅସମାନଙ୍କୁ ସମାନ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯିବ ଯାହା ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14 ଏବଂ 16ର ସିଧାସଳଖ ଉଲ୍ଲଂଘନ ହେବ । ଆମର ମତକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ଆମେ ନିମ୍ନ ଏକ ତାଲିକା ଦେଉଛୁ ଯାହା ଦୁଇ ଦଳ ଅଧିକାରୀ, ଯଥା, ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ପିଟିସନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଧାରଣ କରାଯାଇଥିବା ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଗୁଣଗୁଡ଼ିକୁ ଦର୍ଶାଉଛି :

ଆବେଦନକାରୀମାନେ	ପିଟିସନରମାନେ

1. ଆବେଦନକାରୀମାନେ PMS । ପାଇଁ ସିଧାସଳଖ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଥିଲେ; ଲୋକ ସେବା ଆୟୋଗଙ୍କ ସୁପାରିଶ କ୍ରମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅସ୍ଥାୟୀ ପଦବୀରେ ନିୟମିତ ଭାବରେ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଯେଉଁଥିରେ ଉତ୍ତମ ଭବିଷ୍ୟତ ସମ୍ଭାବନା ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ଦାୟିତ୍ୱ ସହିତ ଅଧିକ ଦରମା ହାର ରହିଥିଲା

2. ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ ଭାବରେ ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଉଚ୍ଚତର ସେବାରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯଥା, PMS । ଯାହାର ଦରମା ସ୍କେଲ ଉନ୍ନତ ସମ୍ଭାବନା ଏବଂ ଉଚ୍ଚତର ଦାୟିତ୍ୱ ସହିତ ବହନ କରୁଥିଲା ।

1. ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକୁ ଚୟନ କମିଟି ଦ୍ୱାରା ଜୁନ୍ 1963ରେ ବିଚାର ପାଇଁ ପଠାଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ୟୁ.ପି. ନାଗରିକ ସଚିବାଳୟର ବରିଷ୍ଠ ସହାୟକ, ଚିକିତ୍ସା ବିଭାଗ, ମୁକୁନ୍ଦ ସ୍ୱରୂପ ଶ୍ରୀବାସ୍ତବଙ୍କ ଶପଥପତ୍ରରୁ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଉଦ୍ଧୃତି ଅନୁଯାୟୀ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଚୟନ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚନା କରାଯାଇନଥିଲା :

"ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ସମସ୍ତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଲୋକସେବା ଆୟୋଗ ଏବଂ ବିଭାଗୀୟ ଚୟନ କମିଟି ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପଦ୍ଧତିରେ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଁ ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା, 15 ମେ 1956 ତାରିଖର କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ସ୍ମାରକପତ୍ର ଅନୁଯାୟୀ ଏବଂ 18 ଡିସେମ୍ବର 1956 ତାରିଖର କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ସ୍ମାରକପତ୍ର ଦ୍ୱାରା ସଂଶୋଧିତ ମାଧ୍ୟମରେ କରାଯାଇଥିଲା । *ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରାଦେଶିକ ଚିକିତ୍ସା ସେବା । କୁ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଁ ଚୟନ କମିଟି ଦ୍ୱାରା ସୁପାରିଶ କରାଗଲା ନାହିଁ* ।"

(ଆମ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଅନ୍ତୁ)

2. ଆବେଦନକାରୀମାନେ PMS II ର ଥିଲେ, ଯାହା ଏକ ନିମ୍ନସ୍ତରୀୟ ସହିତ ଏକ ଅଧସ୍ତନ ସେବା ଥିଲା; ସେମାନଙ୍କର ନିଯୁକ୍ତି କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ରାଜ୍ୟପାଳ ନୁହେଁ ବରଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ମେଡିକାଲ୍ ସଂସ୍ଥା ଥିଲେ ।

3. ଚୟନ ଗ୍ରେଡରେ ନିଯୁକ୍ତି ସମୟରେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଚୟନ ଗ୍ରେଡକୁ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକୀୟ PMS I ରେ ଆଠ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ଅଭିଜ୍ଞତା ରଖିଥିଲେ ।

3. ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଚୟନ ଗ୍ରେଡକୁ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଁ PMS I ରେ ଆବଶ୍ୟକ ଅଭିଜ୍ଞତା ରଖିନଥିଲେ ।

ଏହି କାରଣଗୁଡ଼ିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ପିଟିସନକାରୀ ସମାନ ଭାବରେ ସ୍ଥିତିରେ ନଥିଲେ ଏବଂ ଯଦି ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ବରିଷ୍ଠତା ମାମଲାରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ରଖାଯାଆନ୍ତା, ତେବେ ଏହା କନିଷ୍ଠ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ଉପରିସ୍ଥ ଅଧିକାରୀଙ୍କଠାରୁ ବରିଷ୍ଠ କରି ଏକ ଘୋର ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଯୌକ୍ତିକ ପକ୍ଷପାତ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାନ୍ତା ।

ବରିଷ୍ଠତାର ନୀତିଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରଶ୍ନରେ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଅନେକ ନଜିର ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାର ବିଶେଷ ତଥ୍ୟ ପାଇଁ ଆଦୌ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନୁହେଁ ଯାହାର ନିଜସ୍ୱ ବିଶେଷ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଅଛି ଏବଂ ତେଣୁ ଆମେ ସେହି ନଜିର ଗୁଡିକର ଚର୍ଚ୍ଚା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ବିଚାର କରିନାହୁଁ ।

ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 8, ଡକ୍ଟର ସୁଧୀର ଗୁପ୍ତାଙ୍କ ମାମଲା ବିଷୟରେ, ଏହା ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ ଭିତ୍ତିଭୂମିରେ ରହିଛି, ଯାହା ଆବେଦନକାରୀ 1 ରୁ 7 ଅପେକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ।ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଏହି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ 13-7-1959 ରେ ଲୋକସେବା ଆୟୋଗ ମାଧ୍ୟମରେ PMS II ରୁ ସିଧାସଳଖ PMS I ରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ସେ ପ୍ରକୃତରେ 11-11-1959 ରେ PMS I ସେବାରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ।[ସେ 1954 ମସିହାରେ M.B.B.S. ପାସ୍ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଦଶ ଜଣ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ ।1956 ମସିହାରେ ସେ ଶିଶୁ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଡିପ୍ଲୋମା ହାସଲ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ, ସମସ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 8 ଙ୍କ ମାମଲା ଅନ୍ୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସହ ସମାନ, ଏହି ପାର୍ଥକ୍ୟ ସହିତ ଯେ ତାଙ୍କୁ PMS II କୁ PMS I ରେ ମିଶ୍ରଣ କରାଯିବାର ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ PMS I ରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ବରିଷ୍ଠତା ଦାବି କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

ତେଣୁ, ଏହି ମାମଲାର ସମସ୍ତ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ସତର୍କତାର ସହିତ ବିଚାର କରିବା ପରେ, ଆମେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ମତ ଦେଉଛୁ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ 31-12-1971 ତାରିଖରେ ସରକାରଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରି ଏବଂ ପକ୍ଷମାନଙ୍କର ବରିଷ୍ଠତା ପୁନଃନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ ଆଇନଗତ ତ୍ରୁଟି କରିଛନ୍ତି । ତଦନୁସାରେ, ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 2869 ଏବଂ 2870/1977 ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ବାତିଲ କରାଯାଇଛି । ସରକାରଙ୍କ ଡିସେମ୍ବର 31, 1971 ତାରିଖର ଆଦେଶକୁ ଏହାଦ୍ୱାରା ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରାଯାଉଛି । ମାମଲାର ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଖର୍ଚ୍ଚ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ ।

ଏସ୍. ଆର୍. *ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।*

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମା ରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ସୁମିତ୍ରା ସାହୁ ,ଅନୁବାଦିକା,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।